

Adunarea festivă consacrată Centenarului Universității din București

(Urmare din pag. 1-a)

A luat apoi cuvântul acad. Gh. Mihoc. Au adus salutul acad. Ștefan Bălan, în numele Ministerului Învățământului, acad. Ilie Murgulescu, din partea Academiei R.P. Române, acad. Constantin Daicoviciu, în numele universităților și a celorlalte instituții de învățământ superior din întreaga țară, și studentul Basarab Niculescu, în numele celor peste 13.000 studenți ai Universității București.

Primiți cu vii aplauze de asistență, oaspeții de peste hotare au transmis mesaje și daruri Universității din București cu prilejul sărbătorii Centenarului.

Au fost înmăinate mesaje de salut de către William H. Welling, directorul Departamentului Învățământ superior din cadrul UNESCO, și Roger Keyes, secretar general al Asociației internaționale a Universităților.

Au transmis Universității din București mesaje și daruri: ambasadorul Argentinei în R.P. Română J. Alvarez de Toledo, din partea Universității din Buenos Aires; din Albania — prof. Hasan Duma, prorector al Universității din Tirana; din Austria — prof. Theodor Ch. Gossen, delegat al Universității din Viena; prof. Franz Sauer, prorector al Universității din Graz; din Belgia — prof. Charles Delvoys, delegat al Universității din Bruxelles; prof. J. J. Bouckaert, rectorul Universității din Gand; prof. Paul Ch. Gossens, delegat al Universității din Liège; din Marea Britanie — prof. Peter Scott Noble, vicecancelar al Universității din Londra; prof. Brian Downs, vicecancelar al Universității din Cambridge; prof. L. N. Ferrar, vicecancelar al Universității din Oxford; din Bulgaria — prof. Dimităr Gosev, rectorul Universității din Sofia; din Cehoslovacia — prof. Jaroslav Prochazka, rectorul Universității din Praga; prof. Vladimir Cernusak, prorector al Universității din Bratislava; din China

— prof. Ciu Pei-uan, rectorul Universității din Pekin, prof. Ian Gisuian, delegat al Universității din Șanghai; din R.P.D. Coreeană — prof. Zi Cian Ik, rector ad-interim al Universității din Phenian; ambasadorul Cubei în R.P. Română, Manuel Yope Menendez, din partea Universității din Havana; din Danemarca — prof. Fog Mogens, prorector al Universității din Copenhaga; din Finlanda — prof. Valentin Kiparsky, delegat al Universității din Helsinki; din Franța — prof. Jean Rocher, rectorul Universității din Paris; prof. René Jacquemain, delegat al Universității din Besançon; prof. René Gsell, delegat al Universității din Grenoble; prof. Pierre Rebut, delegat al Universității din Lille; din R.D. Germană — prof. Kurt Schröder, rectorul Universității din Berlin; dr. H. Mosler, prorector al Universității din Leipzig; din Germania R.F.G., prof. Wilhelm Dirscherl, rectorul Universității din Bonn; prof. Gerhard Weher, rectorul Universității din München; din Grecia — prof. Nikolas Aspiotis, prorector al Universității din Atena; ambasadorul Indiei în R.P. Română, K. R. F. Khilnani, din partea Universității indiene; ambasadorul Indoneziei în R.P. Română, Sukrisno, din partea Universităților indoneziane; din Italia — prof. Giorgio Cencetti, delegat al Universității din Roma; prof. Donato Graffi, delegat al Universității din Bologna; din Iugoslavia — prof. Bozidar Djodjevic, rectorul Universității din Belgrad; prof. Vladimir Serdar, prorector al Universității din Zagreb; din Israel — prof. Zvi Werblowski, delegat al Universității din Ierusalim; din Japonia — prof. Iizuka Hiroshi, delegat al Universității din Tokio; din Maroc — prof. Mohamed el Fassi, rectorul Universității din Rabat; din R.P. Mongolia — prof. Igeen Denzenghin, delegat al Universității din Ulan Bator; din Polonia — prof. Witold Chachowski, prorector al Universității din Varșovia; prof. Mieczysław Kliźmoszski, rectorul Universității din

Cracovia, prof. A. Swinarski, rectorul Universității din Torun, prof. Gregor Seidler, rectorul Universității din Lublin; din S.U.A. — prof. James Auger, delegat al Universității din Washington, prof. Clarence R. Becker, delegat al Universității din New Jersey, Adrian Henry Jaffe, delegat al Universității din Michigan; din Suedia — prof. Alf Lombard, delegat al Universității din Lund; din Turcia — prof. Kudret Ayiter, delegat al Universității din Ankara, prof. Erald Vehbi, delegat al Universității din Istanbul; din Ungaria — acad. Miklos Világi, prorector al Universității din Budapesta, prof. Béla Nagy Székelyfi, delegat al Universității din Seghedin, prof. Lajos Nemedi, directorul Institutului de limbi germanice din Debretin; din U.R.S.S. — acad. I. Petrovski, rectorul Universității din Moscova, prof. P. Zavorotko, delegat al Universității din Kiev, prof. Grant Batikan, delegat al Universității din Erevan, prof. Alexei Medvedev, rectorul Universității din Chișinău, prof. V. E. Barabanov, prorector al Universității din Leningrad.

S-au mai primit mesaje de salut din partea Universităților din Wales, Liverpool (Marea Britanie), Laval (Canada), Geneva, Zürich (Elveția), Dijon, Lyon, Montpellier (Franța), Hamburg, Göttingen (R.F. Germană), Milano, Pisa, Torino (Italia), Ciudad de Mexico (Mexic), Oslo (Norvegia), Amsterdam (Olanda), Academiei de științe a R.P. Polone, Universității din New Orleans (S.U.A.), Stockholm (Suedia), Damasc (Siria), Tunis (Tunisia), Hanoi (R.D. Vietnam).

Rectorul Universității din București a mulțumit călduros oaspeților pentru mesaje și darurile înmăinate.

Într-o atmosferă entuziastă s-a dat apoi citire scrisorii adresate Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliului de Stat și guvernului Republicii Populare Române, de corpul profesional și studenții Universității București.

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român Consiliului de Stat și guvernului Republicii Populare Române

Intruți în ședința solemnă de sărbătorire a Centenarului Universității din București, corpul profesional și studenții Universității își îndreaptă gândul către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și guvernul țării noastre, exprimându-și și recunoștința fierbinte pentru clarviziunea cu care conduc poporul nostru pe drumul progresului economic, învățământului, științei și culturii, pentru dragostea cu care înconjoară acest așezământ de știință și cultură, pentru condițiile create bune desfășurării a complexei sale activități.

Și dorința de învățătură, asigurarea condițiilor necesare de studiu și trai, orientarea activității didactice și științifice spre însușirea celor mai bune metode și științe, legarea învățământului de cerințele dezvoltării impetuoase a economiei și culturii noastre socialiste constituie expresia atenției permanente pe care o acordă statul nostru democrat-popular învățământului superior, pregătirii viitoarelor generații de intelectuali.

partid și de stat o acordă muncii noastre, un îndemn spre noi realizări în activitatea didactică și științifică. Conștiința de menirea Universității în viața socială și cultural-științifică, de importanță misionară ce ni s-a încredințat în formarea de cadre de specialiști necesari învățământului, științei, economiei și culturii noastre, ne vom strădui să fim întotdeauna la înălțimea acestor noble sarcini, a prețurii ce ne s-a acordat, dând patriei tineri intelectuali bine pregătiti profesional, cu un larg orizont cultural-științific, devotați tru și suflet poporului nostru, măreți cauze a socialismului, progresului și păcii în lume.

CUVÎNTUL ACAD. GHEORGHE MIHOC

În cuvintarea sa, acad. Gh. Mihoc, rectorul Universității din București, a spus:

Sărbătorirea Centenarului Universității din București constituie un eveniment de seamă în viața culturală și științifică a poporului român. Importanța deosebită acordată acestei aniversări este o nouă expresie a grijii pe care statul o arată învățământului superior, este o dovadă a prețurii pe care poporul român o acordă activității desfășurate în școala superioară.

Universitatea din București a luat ființă în anul 1864 prin decretul emis de către domnitorul Alexandru Ioan Cuza. Acest act constituie de fapt ridicarea pe o treaptă nouă a unei instituții de învățământ cu caracter de colegiu care funcționa în București încă din anul 1694 sub denumirea de Academia domnească de la Sf. Sava.

După ce a înfățișat greutățile care au frânat în trecut dezvoltarea învățământului superior din țara noastră și care făceau inaccesibilă calea spre învățătură multor fi în zestrăți ai poporului a arătat că în ciuda acestor condiții vitrege, numeroși oameni de știință devotați patriei înflăcărați au adus contribuții însemnate la progresul învățământului și culturii noastre.

Cifind numele unor cunoscuți profesori din trecut ai Universității, care prin munca lor creatoare s-au afirmat atât pe plan național cât și peste hotare, vorbitorul a subliniat că prestigiul și prețuirea de care se bucură astăzi Universitatea din București se datorează nu numai activității didactice și științifice desfășurate de-a lungul anilor, ci și promovării ideilor înaintate în viața social-politică a țării. Dezvoltarea mișcării organizate a clasei muncitoare a dat noi sensuri, a deschis noi perspective luptei întregului popor, determinând și în Universitate o puternică mișcare cu caracter larg democratic și umanist. „Memorialul universitarilor români”, a spus el, prin care în aprilie 1944 se cerea scoaterea României din război antisovietic, a constituit o înscununare remarcabilă a acestor aspirații. Este o mândrie pentru Universitatea din București că inițiativa acestei acțiuni a fost luată de către unii profesori ai acestui for de cultură. Poziția curajoasă, patrio-

SALUTUL ROSTIT DE ACAD. ȘTEFAN BĂLAN

În salutul adus în numele Ministerului Învățământului, acad. Ștefan Bălan a spus: În dezvoltarea învățământului superior din România, Universitatea din București a îndeplinit un rol de seamă, îndreptându-și recunoștința unanimă a contribuției ei deosebite de valoroasă la formarea specialiștilor cu pregătire superioară, la progresul continuu al științei și culturii românești.

Exprimăm în această zi sentimentele noastre de grațitudine și admirație față de numeroșii slujitori ai Universității — dascăli și savanți de un profund patriotism, avându-și cu renume — care, în trecut, înfruntând multe greutăți, au crescut și educat în această universitate generații de intelectuali, din rîndul cărora s-au ridicat pe culmile științei și culturii înaintate mulți profesori, oameni de știință, scriitori, oameni de stat.

Ultimele două decenii — epocă de profunde transformări revoluționare în toate domeniile de activitate din țara noastră — au însemnat și pentru învățământul superior o etapă nouă de înălțare și înflorire. Învățământul superior a fost reorganizat și reprofilat corespunzător noilor cerințe ale economiei și culturii socialiste în amplă și continuă dezvoltare. Azi avem în țară 47 de instituții de învățământ superior cu 178 de facultăți repartizate în 15 centre universitare, față de 16 instituții de învățământ superior cu 33 facultăți existente în 4 centre universitare în anul 1938. În acest an cursurile universitare sînt urmate de un număr de studenți aproape de 5 ori mai mare decît în anul 1938.

Ne exprimăm satisfacția și bucuria pentru succesele la învățatură ale studenților Universității, pentru înaltul nivel științific și măiestria pedagogică a cadrelor didactice. Sarcina de mare importanță stău în fața noastră din București pentru anul care urmează. Dezvoltarea impetuoaasă a economiei și culturii noastre socialiste, progresul rapid al științei și tehnicii contemporane cer pentru personalul didactic eforturi deosebite pentru a da absolvenților cu temeinică pregătire de specialitate și pentru a aduce noi contribuții în cercetarea științifică, cer studenților noastră perseverență și entuziasm

Universitarii din țara noastră consideră că o datorie de onoare să-și exprime și cu această ocazie solemnă grațitudinea lor față de conducerea partidului și statului, pentru permanenta solicitare și grijă pe care o acordă dezvoltării învățământului, științei și culturii din patria noastră.

SALUTUL ROSTIT DE ACAD. C. DAICOVICIU

În numele Universităților și al celorlalte instituții de învățământ superior din întreaga țară, acad. C. Daicoviciu a adus centenarului Universității din București, profesorilor studenților și tuturor slujitorilor ei un frătesc și omagial saluț.

Intemeierea Universității din București acum o sută de ani încununată și ea, ca și celelalte universități române, într-o formă nouă, sîrul lung de secole al unui învățământ superior și academic care se înfrîpase în cursul veacurilor trecute, în diferite centre ale țării noastre, strălucind vremelnic în mașterele condiții istorice ale acelor timpuri. Ivirea și funcționarea temporară a acestor culturi sau academii, ori de câte ori împrejurările o permiteau, răspundea desigur permanenței dorinței și necesității de a avea o cultură și o școală mai înaltă, potrivit cu nivelul marelui crescînd al stării sociale și economice. Mînați de aceste nevoi adînc simțite, îi vedem studînd la universități străine (Pavia, Bologna, Padova, Viena, Praga, Cracovia etc.) pe tinerii moldoveni, munteni și transilvăneni, începînd încă de prin secolele XIII-XIV. Aceleași rosturi împlinesc și pleiada de învățați pe care îi constatăm, chemați sau veniți din proprie inițiativă la curțile voievozilor noștri.

Gîndul înființării unei Academii de Științe și Literatură a fost unul din cele mai înalte și mai curajoase gânduri ale tinerii noastre națiuni. În anul 1864, în timpul domniei lui Carol I, a fost înființată Academia Română de Științe și Literatură, care a devenit un centru de activitate științifică și literară deosebit de important. În anul 1908, în timpul domniei lui Carol II, a fost înființată Academia de Științe și Literatură, care a devenit un centru de activitate științifică și literară deosebit de important.

În cursul dimineții, oaspeții de peste hotare, personalități remarcabile, reprezentînd 60 de universități din numeroase țări ale lumii, au făcut o vizită la rectoratul Universității din București. Aici au fost salutați de acad. Gh. Mihoc, rectorul Universității, și de membrii ai Consiliului științific. Peste 1.000 de studenți au făcut oaspeților o călduroasă primire. Invitați de peste hotare au semnat în cartea de onoare a Centenarului Universității din București.

Rectorul Universității din București, acad. Gh. Mihoc, a oferit seara la Complexul studențesc din Bd. 6 Martie o recepție în cinstea oaspeților de peste hotare.

pentru dobîndirea unei pregătiri de cea mai înaltă calitate. Sîntem încredințați că Universitatea din București, pășind în cel de-al doilea secol al existenței sale, va îndeplini cu succes aceste noble sarcini puse în slujba marilor idealuri ale progresului social și ale păcii în lume.

SALUTUL ROSTIT DE ACAD. ILIE MURGULESCU

Acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei R.P. Române, în numele oamenilor de știință din țara noastră, a transmis cadrelor didactice și studenților Universității un fierbinte saluț, felicitări cordiale și urări de noi succese în activitatea lor încredințată cu încredință în Universitatea din București.

Știința și cultura țării noastre — a spus vorbitorul — sînt strîns legate de tradițiile înaintate ale Universității din Capitală; ele datează în bună parte progresul lor muncii devotate, pătrunse de cald patriotism și unor profesori eminenți ale căror idei generoase au luminat căile afirmării valorilor spirituale și capacității creatoare a poporului.

De la tribuna cadrelor universitare au fost emise cu dăruire idei strălucite, curajoase, care au depășit tiparele vremii, îmbogățind astfel patrimoniul științei noastre. S-au înscris definitiv în istoria culturii românești numele multor figuri reprezentative, de mare prestigiu în viața universitară și științifică, foști profesori ai Universității Bucureștene. Activitatea lor însușită a fost o tradiție, cu care ne putem mîndri, constituind exemplu lumii pentru cadrele didactice și studenții din zilele noastre, a căror activitate este larg sprînjină.

Regimul democrat-popular a pus învățămîntul și știința în slujba celor mai înalte idealuri ale omenirii și a creat toate condițiile pentru dezvoltarea și înflorirea lor. Noua orientare a școlii noastre superioare, eforturile perseverente pentru continuă ridicare a nivelului științific al învățămîntului au condus la progrese incontestabile în formarea unor specialiști, în fața cărora marile avînturi ale economiei naționale și succesele dobîndite în înflorirea culturii pun sarcini de mare răspundere.

Colaborarea, devenită tradițională, dintre Academia R.P. Române și Universitate, are înmunate condiții de întărire și adîncire în climatul progresei dezvoltării multilaterale și afirmării științei și învățămîntului. În izvorul din esența orînduirii socialiste.

Încheiere, acad. Ilie Murgulescu a spus: Considerăm o înaltă datorie patriotică unirea eforturilor comune, împlinirea organică și armonioasă a activității didactice cu cea științifică pentru a răspunde astfel unui înalt comandament al timpurilor noastre: formarea unui numeros detașament de intelectuali, cu înaltă pregătire, profund atașați de poporul și noblele sarcini de deservire a construcției socialiste în țara noastră.

SALUTUL ROSTIT DE ACAD. C. DAICOVICIU

În numele Universităților și al celorlalte instituții de învățământ superior din întreaga țară, acad. C. Daicoviciu a adus centenarului Universității din București, profesorilor studenților și tuturor slujitorilor ei un frătesc și omagial saluț.

Intemeierea Universității din București acum o sută de ani încununată și ea, ca și celelalte universități române, într-o formă nouă, sîrul lung de secole al unui învățământ superior și academic care se înfrîpase în cursul veacurilor trecute, în diferite centre ale țării noastre, strălucind vremelnic în mașterele condiții istorice ale acelor timpuri. Ivirea și funcționarea temporară a acestor culturi sau academii, ori de câte ori împrejurările o permiteau, răspundea desigur permanenței dorinței și necesității de a avea o cultură și o școală mai înaltă, potrivit cu nivelul marelui crescînd al stării sociale și economice. Mînați de aceste nevoi adînc simțite, îi vedem studînd la universități străine (Pavia, Bologna, Padova, Viena, Praga, Cracovia etc.) pe tinerii moldoveni, munteni și transilvăneni, începînd încă de prin secolele XIII-XIV. Aceleași rosturi împlinesc și pleiada de învățați pe care îi constatăm, chemați sau veniți din proprie inițiativă la curțile voievozilor noștri.

Gîndul înființării unei Academii de Științe și Literatură a fost unul din cele mai înalte și mai curajoase gânduri ale tinerii noastre națiuni. În anul 1864, în timpul domniei lui Carol I, a fost înființată Academia Română de Științe și Literatură, care a devenit un centru de activitate științifică și literară deosebit de important. În anul 1908, în timpul domniei lui Carol II, a fost înființată Academia de Științe și Literatură, care a devenit un centru de activitate științifică și literară deosebit de important.

În cursul dimineții, oaspeții de peste hotare, personalități remarcabile, reprezentînd 60 de universități din numeroase țări ale lumii, au făcut o vizită la rectoratul Universității din București. Aici au fost salutați de acad. Gh. Mihoc, rectorul Universității, și de membrii ai Consiliului științific. Peste 1.000 de studenți au făcut oaspeților o călduroasă primire. Invitați de peste hotare au semnat în cartea de onoare a Centenarului Universității din București.

Rectorul Universității din București, acad. Gh. Mihoc, a oferit seara la Complexul studențesc din Bd. 6 Martie o recepție în cinstea oaspeților de peste hotare.

mi la Suceava încolțise în mintea iscoditorului Despot Vodă. Între 1561-1563, în timpul căruia și la naștere vestitul Colegiu latin de la Cotnari, cu un „rector” de talia vestitul umanist Ioan Sommer. Proiectul intemeierii unei universități e votat la Cluj de Dieta Ardealului, în anul 1565.

Limba națională își cere și își impune drepturi deosebite de la începutul secolului al XIX-lea (Academia lui Asaki la Iași, a lui Lazăr la București). Universitate românească preținde pentru Transilvania generația de la 1848, în frunte cu Avram Iancu, Gh. Bariș și Simion Barnuț.

Cu drept cuvînt — a spus el — putem afirma că sărbătorirea acestui centenar este un moment de mîndrie pentru întreaga noastră patrie. De-a lungul deceniilor trecute, dar mai ales în cei douăzeci de ani de după al II-lea război mondial, Universitatea din București a crescut și a format zeci de generații de intelectuali, legați de popor, din rîndul cărora s-au desprins remarcabile personalități ce au dat strălucire științei și literelor românești, atrăgînd atenția și prețuirea unanimă asupra culturii și civilizației acestei țări care, de secole, aici, de o parte și de alta a Carpaților, lingă străvechea Dunăre, a dăruit omenirii valori nemuritoare.

Universitățile surorii împreună cu toate instituțiile de învățămînt superior fac din Centenarul Universității Bucureștene sărbătoarea lor proprie. Cărturari de frunte și bărbăți învățați au dat Ardealul, Banatul și Moldova din primele începuturi acestei universități, iar Universitatea din Capitală țării a fost și a rămas mereu un model și sprînjină pentru universitățile din Cluj, Iași și Timișoara. Alături de ea, noi toți servim și vom servi cele trei bunuri supreme ale omenirii: libertatea, progresul și pacea.

Pentru noi, ardelenii și bănățenii, soarele răsărea întotdeauna la București și Universitatea de aici a constituit pentru toți un simbol concret al științei și culturii românești de remarcabilă strălucire, realizate prin munca lucidă, tenace și înflegăleată a întregului nostru popor.

Cu ocazia înălțătoare sărbătorii de astăzi, dascălii celor trei universități și ai institutelor superioare, mîile de studenți și toți slujitorii lor aduc acestei Primas Alma Mater, acestei Magistra totius nostrae Reipublicae un respectuos saluț, împreună cu pînșoara lor de admirație și recunoștință, strîgîndu-și din toată inima tradiționala urare: Vivat, crescat, floreat Universitas Daco-romana Bucurestiensis!

SALUTUL ROSTIT DE STUDENTUL BASARAB NICULESCU

În numele celor peste 13.000 de studenți ai Universității Bucureștene, studentul Basarab Niculescu a exprimat bucuria că fac parte din generația anului 101 care poate pășii astăzi mereu tînăra universitate.

În aceste momente solenne — a spus el — exprimăm profunda noastră recunoștință față de rectorul și jubilatul său conducător — Partidului Muncitoresc Român — pentru condițiile minunate de viață și studiu, pentru posibilitățile optime ce le avem de a cunoaște tezaurul științei și culturii mondiale, pentru tot ce a făcut pentru tineretul nostru din patria noastră. Profesorilor noștri, celor ce au atenție, dragoste și migală veghează la anii noștri de ucenicie și care păstrează și duc mai departe tradițiile acestui lăcaș de înaltă tînută științifică, le aducem acum un cald omagiu.

Trăim într-o patrie liberă, bogată și frumoasă. Sîntem fiu ai unui talentat popor și pentru generația noastră cei douăzeci de ani înscrisi în cartea lui de aur coincid cu vîrsta noastră, cu vîrsta celor care au crescut o dată cu patria liberată și care ne formăm ca specialiști sub soarele socialismului victorios.

Cu conștiința deplină a răspunderii ce ne revine celor ce ne pregătim azi în amfiteatre și laboratoare, pentru zburdele de mine spre locurile de muncă, noi studenții Universității Centenare asigurăm conducerea de partid și de stat că nu vom precepuți nici un efort pentru asimilarea cunoștințelor, în așa fel încît să fim demni purtători ai tradițiilor științifice, răspunzînd exigențelor științei și culturii contemporane și sarcinilor de înaltă răspundere, că vom fi participanți activi la opera mărească de întărire și dezvoltare a patriei noastre socialiste.

Vizită la rectoratul Universității

În cursul dimineții, oaspeții de peste hotare, personalități remarcabile, reprezentînd 60 de universități din numeroase țări ale lumii, au făcut o vizită la rectoratul Universității din București. Aici au fost salutați de acad. Gh. Mihoc, rectorul Universității, și de membrii ai Consiliului științific. Peste 1.000 de studenți au făcut oaspeților o călduroasă primire. Invitați de peste hotare au semnat în cartea de onoare a Centenarului Universității din București.

Rectorul Universității din București, acad. Gh. Mihoc, a oferit seara la Complexul studențesc din Bd. 6 Martie o recepție în cinstea oaspeților de peste hotare.

Carnet cultural

Opera și-a deschis stagiunea

Teatrul de Operă și Balet al R.P. Române și-a deschis miercuri seară stagiunea cu opera „Trubadurul de Verdi, sub conducerea muzicală a lui Ezglio Masini, artist al poporului. Din distribuție au făcut parte artiștii emeriți Octav Enăgărescu, Elena Cernei, Mircea Bucuș și Cornel Stavru. În noua stagiune, pe prima scenă lirică a țării vor fi prezentate aproape 60 de lucrări de mare succes. Pe lângă creațiile românești „Oedip”, „Iancu Jianu”, „Fata cu gârtoafe”, „Motanul înălțat”, „Călin”, „Răscoala”, „O noapte furtunoasă”, „La plajă”, „Haiducii” — în repertoriul Teatrului de Operă și Balet vor figura opere celebre din dramaturgia muzicală mondială: „Othello”, „Aida”, „Tравиata”, „Nunta lui Figaro”, „Rigoletto”, „Tosca”, „Bohema”, „Cavaleria rustică”, „Car-

men”, „Faust”, „Răpirea din Serai”, „Evgheni Oneghin”, „Rusalka” etc. baletetele „Lacul lebedelor”, „Romeo și Julieta”, „Simfonia fantastică”, „Copacii”, „Spărgătorul de nuci”, „Cădereala de aramă” și altele. Prin tre promerile acestei stagiuni figurează operele românești „Prometeu” de Doru Popovici, „Galileo Galilei” de Corneliu Cezaș și baletul „Intocăirea din adăncuri” de Mihail Jora, precum și operele „Lohegrin” de Wagner și „Don Juan” de Mozart. Tot pentru prima dată vor fi prezentate baletetele „Petrușca” de Stravinski și „Amorul vrăjitor” de De Falla. Acesta din urmă a fost prezentat în premieră în cadrul turneului pe care ansamblul de balet al teatrului îl întreprinde în R.P. Polonă, R.D. Germană și R.S. Cehoslovacă. (Agerpres)

FANTEZIE, GRAȚIE, DINAMISM

Spectacolul artiștilor coreeni

Artiștii Ansamblului de cîntece și dansuri din Phenian ne-au prezentat în spectacolele de pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. cîteva imagini de autentică poezie din peisajul însoțit al Republicii Populare Democratice Coreene.

Însumând forțe artistice remarcabile ca talent și pregătire — printre care basul Hen Cek, artist al poporului, soprana Jo Ghen, dansatoarea Hon Ga Hya, Bak Ken Suk și pianista Pek Un Bok, artiști emeriți — și condus cu competență artistică de dirijorul Ho Ge Bok, artist al poporului și Ce Ki Dok, dirijor al orchestrei naționale, acest ansamblu conținea azi după șapte ani de activitate artistică nelăstrupită ca a una din cele mai bune formații de acest gen din Republica Populară Democrată Coreeană.

discret pe aînt de sugestiv. Soprana To-Ghiong, artistă emerită și baletul Hen Cek, artist al poporului, acompaniați de pianista Pek-Un-Bok, artistă emerită, au executat cu multă căldură cîteva cîntece coreene și românești demonstrînd cele calități vocale și interpretative.

Un loc foarte important în spectacol l-a ocupat ansamblul de balet în frunte cu solștii Hong-Gion-Hua, artistă emerită, Pak-Nam-Zu, artist emerit, Kan-Son-Hi, Pak-Rion-Ha,

O scenă din spectacol

Concertul-spectacol dat sîmbătă seara a pus în valoare cu prisosință toate compartimentele colectivului. Deși restrîns, formația corală a dovedit aptă să abordeze un repertoriu destul de complex, a realizat veritabile sonoriități de orgă, a nuanșat expresiv cîntăc din forță și patos momentele culminante, întinind cu delicatețe și rafinament pasajele de atmosferă lirică. Toate acestea au dovedit pe lângă măiestria interpretativă încontestabilă, o mare putere de trăire artistică și de deosebită convingătoare a conținutului pieselor cîntate. Grație acestor subtile calități ale ansamblului coral, poemul „Margem spre muni și mări” a răsunat cu un emoționant omagiu adus frumuseții plaiurilor natale, pîisa „Viscole, viscole” cu ritmurii și intonațiile de veche baladă, îmbinate pe alocuri cu cele ale cîntecului muncitoresc revoluționar, ne-a sugerat luptă energică a poporului coreean cu forțele naturii și chiar cu vitregiile vîile grele de odinioară, iar în „Cîntecul pescarilor din Bok-Son-Pho”, lucrare corală amplă și cu un pregnant caracter dramatic, ne-a fost zugrăvită în tonuri viguroase, sumbre sau eroice, recunoștința poporului față de eroii săi — „Dansul cu toba” și „Dansul Sa Dang”, unde interpretarea în virtuozitate creatoare. În mod cu totul special merita a fi relevată „Dansul cu tobă” interpretat cu multă tîrneze de Hong-Gion-Hua și „Curge metalul”. Bine plasate în s-au părut și intervențiile corului în unele momente ale evoluției coreografice. Costumele cu un variat și pregnant colorit în care albul imaculat se armoniza fericit cu roșul aprins, bogatele podobe tradiționale ca și decorațiile extrem de sugestive, au înălțat privirile spectatorilor.

O frumoasă impresie au lăsat și cîntecete executate de partida de fete sau de cea a bărbatilor unde fărî dijiori, cîntăreții coreeni au cîntat cu aceeași precizie și bogată expresivitate. Sexiulul feminin, în special, a creat momente impresionante datorită frumuseții melodiilor, vociilor clare și acompaniamentului pe cît de

Ri-Kion-Sob. Ca și ansamblul coral, baletul s-a dovedit a fi un colectiv foarte talentat, bine sudat, cu o tehnică coreografică înaltă, posedînd o deosebită sensibilitate. Publicul spectator a putut admira aceste calități în numere de ansamblu cum au fost „Raiul pe pămînt”, „Curge metalul”, „Dansul pescarilor” — adevărate poeme coreografice — ca și în numerele solistice „Fata cu păstou”, „Dans cu toba” și „Dansul Sa Dang”, unde interpretarea în virtuozitate creatoare. În mod cu totul special merita a fi relevată „Dansul cu tobă” interpretat cu multă tîrneze de Hong-Gion-Hua și „Curge metalul”. Bine plasate în s-au părut și intervențiile corului în unele momente ale evoluției coreografice. Costumele cu un variat și pregnant colorit în care albul imaculat se armoniza fericit cu roșul aprins, bogatele podobe tradiționale ca și decorațiile extrem de sugestive, au înălțat privirile spectatorilor.

„Cen-Li-Ma”, un poem-cantat ce slăvește spiritul eroic al poporului coreean, lucrare la a cărei interpretare și-au adus aportul toate forțele ansamblului, a încheiat spectacolul într-o atmosferă festivă.

Teodor BRATU

Oaspeți de peste hotare în vizită la Universitate

DE NERECUNOSCUT ACESTE PĂMÎNTURI

N-ai mai fost de niște luni într-un colț oarecare de oraș... Și nu-ți mai recunoști: escadre de blocuri pastelate, panglici de asfalt mărginită covoraș florală te supun unui efort de orientare. Sau, era cîmp gol, o monotonă și pară lipsită de vîrstă suprafață plană și, de asemenea, n-o mai recunoști. În niște luni, doar, geometria în spațiu a santerului a prefăcut, surprinzător, peisajul. Construcții și priveliști. Dar e oare posibil să nu mai recunoști imaginea unor pămînturi? Să fiți pus în fața unor ca totuși ale priveliști pe vaste întinderi — deși neatinse de creionul constructorului, de profilurile energice ale noilor zidiri?

Pur și simplu pămînturi. Oricît le-ar reimprospăta și le-ar investimenta altfel rotația anotimpurilor și a culturilor, tabloul rămîne firesc același, dincolo de pururi schimbătoare palele de culori și forme vegetale. Așadar, de necrezut. Mai ales cînd surpriza nu aparține vizitatorului oarecare, ci însăși oamenilor trăiți pe aceste pămînturi și care, de-a lungul unui singur an, au avut parte de adevărate revoluții. Unde și ce fel de pămînturi pot fi acestea? Sistem de la fața locului.

Om fină brigadierul, și priceput. În toamna lui '63 a absolvit școala de mașini agricole din Călărași, dar adevărată lui diplomă sînt aceste peste 600 de hectare, demne de toată lauda. Laudele, însă, după cum spune lumea, le împarte cu mecanizatorii care, încă din momentul de mare răspundere al însăși mașinilor, și-au impus măiestria. La volanele „Universalelor”, mașini noi-nouă ce li s-au încredințat, ei au impus pămîntului geometria riguroasă a rîndurilor drepte, grădii și niște larmăcișii la prepararea rețetelor, va să zică asigurarea riguroasă a densității corespunzătoare. Numele clor-va dintre ei, înscrise aici, Gheorghe Chitu, Marin Popa, Petre Tatu sau Ion Alboi, poartă ecoul hărnicului detașament al mecanizatorilor, a căror muncă de calitate o vestesc, pînă la orizont, lanurile.

Ele, lanurile, sînt poemul împlinit, copil și al unor pasiuni. Într-o zi din toamna anului 1958, pleacă spre Dunăre, către Balta, doi colegi, doi prieteni, absolvenți ai Institutului Agronomic din București. Unul dintre ei, Gheorghe Cioculescu, a lucrat o vreme la Roseji ca șef de secție și apoi inginer-șef, iar o dată cu înființarea noului gospodărie de stat Dichiseni i s-a încredințat răspun-

...Și iată recolta

Dar de la predarea noilor pămînturi în stăpînire „beneficiarului”, gospodărie agricole de stat, pînă la întinderea de porumb cit vezi cu ochii, a mai fost de străbătut un drum. Organizare, mecanizare, și firește, întregul ciclu de lucrări cuprinse în calendarul porumbului, de la sămînta dăruită brazdei pînă la acești coșci. Zestrea arabilă a incintelor a fost împărțită gospodăriilor de stat Călărași

Octombrie și viteza

Înființarea a făcut să ne oprim acum pe exact aceeași țară unde mai fusesem în începutul lui iunie, scriind atunci despre oamenii care practică, cu ajutorul cultivatorilor, chirurgia atenă a prăsitului. Lîngă lupinile de porumb crescute pînă la gunchi îl întrebam pe brigadierul Deliu dacă pămînturile acestea n-au cumva vreo legendă, vreo poveste a lor, vreun ecou în folclor... „Cum să nu ai băbi (ne amintim și azi de răspunsul investit al omului cu fața aspră de vinuri). Ulte povestea lor — dacă le suncești bine, porumb bine. Asta ne spun ele. Nicăieri, poate, ca aici, în asta Balta — a noastră, nu se adevărate vorbă că omul face locuri”.

Pădurea de porumb unde-l reîntîlnim pe brigadier, dîndu-l de urmă mai mult după țoșnet și instinct — căci sînt locuri care înghit și cal și călăreț — a crescut așa, parcă pentru a nu-i dezamîni judecata. „Dacă le muncеști bine...” Așa cum au făcut-o, de-a lungul întregii „Ieh-

sloboziți, ca niște pești de aur prins în vîltoarea unei cascade, știuleții. Cad, cu viteza de proiectil, în ramoci. De la ei în spre împunătoare grămezi crescute la capete de țară, se îndreapă camioanele, care încheie actul final al culesului. Un țoșnet de frunză istovită, bătrînă, înlovărășele grăbilor ceremonial. Mirosurii greu de deslușit, cu iz ușor dulceag, înfășoară cîmpia febrilă.

La un capăt îndepărtat al gospodăriei din Cacameanca ne cheamă recolta de pe lotul de hibridare, încredințat unuia dintre veteranii Gostaluului, brigadierul Radu Nedelcu. Are un fel original de a-și măsura vechimea în muncă: prin vîrstă mezinului său, născut exact în anul cînd nea Radu s-a angajat la G.A.S. Mezinul, Petrică, e azi tractorist, ca și fratele său Nicolae, iar ei doi, împreună cu Gheorghe, școlitor într-o brigadă, au urmat rînd pe rînd calea aleasă de bătrîn, a muncii la G.A.S. Cacameanca.

Discuția noastră despre familie se prelungește, firesc, cu lotul de hibridare, căci aici s-au cultivat... mama și tata. Așa se cheamă, agrotehnic, cele două forme de porumb pregătite, pe 350 de hectare, pentru sămîntă. Mama și tata seamănă grozav între ei, ceea ce a presupus o atenție cu totul specială la semănare, pentru că cele două forme să se amestece cumva. Încă de la început, pentru recunoașterea rîndurilor „băbi” au fost marcate cu țărși și alternat cu floarea soarelui. Atenția și melicolozitatea, proprii felului de a munci al lui nea Radu, au urcat întregul lot semincer la cota celor mai ridicate producții la hectar obținute în gospodărie. După cum se vede, brigadierul a lînat morții să i se îngălbenească, asemenea porumbului din la, fotografia aflată pe panoul de onoare.

cap să se astearnă perdelele fără sfîrșit ale ploilor? Plîn și pe astfel umezit, mașinile își încetinesc viteza, precaut. Dar pe drumurile prefăcute în pantă noroioasă, conducind spre mina cu știuleții lași cei face pe oamenii care răspund de marea recoltă să grăbească, gospodărește, ceasurile și zilele. Rezerve de comprimare a timpului mai sînt destule încă. Print-o mai judicioasă organizare a mișcării mașinilor se pot valorifica numeroasele ore moarte care împiedică realizarea unui număr sporit de curse între timp și locul de depozitare. Cu mult efort se pot economisi timpii risipiți în jurul cîntarelor. Nu e păcat ca viteza de recolare, alînsă de către unii, să se topească în mișcarea mai molcomă, în unele cazuri, a transportului?

Dincolo de astfel de neajunsuri, care pot fi înlăturate în mers, se simte în atmosfera muncii din incinte spîrluită unei acțiuni bine gîndite, unite, călăuzite și de zi de către organele de partid și de stat. Dimineață, pe cîmp, i-am văzut pe oameni împlîcind astfel răsăritul care vine să topească bruma — strîns peste noapte: strîngi în jurul șefului de brigadă, mecanizatorii fixau, doar din câteva gesturi și vorbe, înfășurările zilei care începea. Apoi, ca polifonicele...

Călătorie spre 1965

Se apropie, coborînd treptele septentrionului, vremea cînd cîmpurile, după nașterea recoltei, se vor culdona pînă către primăvară în somnul adînc și fără viață al lahezului. Dintr-o pămînturie țărănească, dintr-o țară în care se vor înfănta în țecere. Noi înlîmpăm la vreo îmboacă epica. Culegătorii cu fețele bronzate și mecanizatorii sulfinoși în punni la capul ultiilor brazde ale arăturilor de toamnă, vor lăsa incintele în deplina stăpînire „de constructorilor” care mai au de desăvîrșit. Aici nu a încă strînsă toată recolta de azi, și iată că asistăm la pregătirile pentru cea viitoare...

Zăvoaiele de pe malul Borcii adăpostesc șantierul nodului hidroelectric de la Botul Dunăriei. Contururile în beton lasă să se întrevadă imaginea viitoare stații de pompare reversibile care, cu un debit de 25 metri cubi pe secundă, va ademeni sau va izgoni apele din incintă, după nevoile pămîntului din Boianu-Sticleanu. Se presimțea, curînd, apariția monotorilor. La un alt capăt, dragăniile muncă primele porții de pămînt la fundățile stăher de pompare laez-Jiribău. Urmîrind firul de apă al Dunăriei, lîngă și consolidat (va fi și navigabil acest canal principal, pe care burcului vor înscire un nou itinerar al porumbului din incintă), ne-am oprit în fața unui urias pelican de metal cufundat greoi în apă. Așa pare draga 21: lacomă, înghițind neobosită noroi, după cum pelicanul își umple burduful, niciodată sătul. 18 oameni, care-și duc cu ei și căminul plutitor, un bac-dormitor, sînt legați, fiecare la postul său, de asigurarea mișcării principale: iesirea din apa tulbură a celor 38 de cupe, asemenea unui șurub fără sfîrșit. E o navigație spectaculoasă, răbdătoare și înecată dar care, în felul ei, conduce departe și sigur, spre măriile verzi și apoi galbene ale porumbului din 1965.

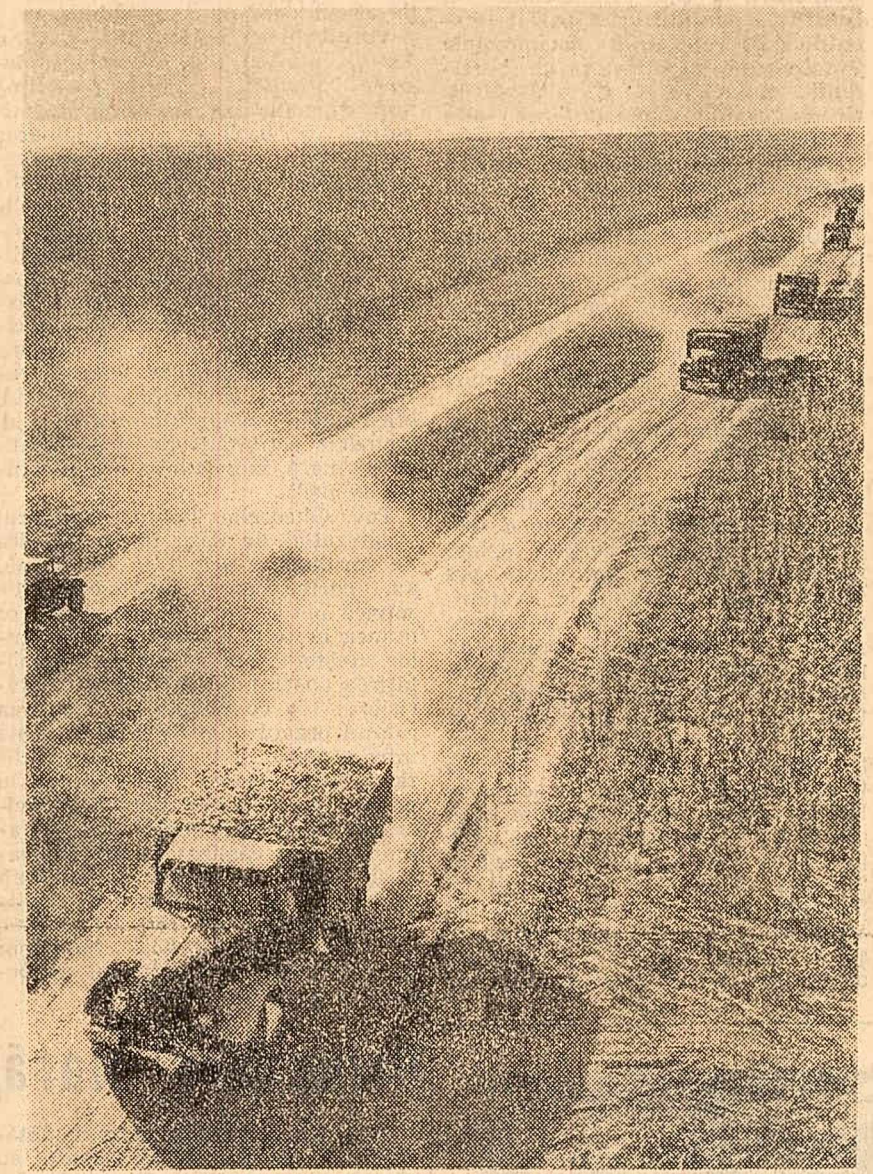
Tot într-acolo, cu alte mijloace — însă, călătorec, la volanul defricatorilor și buldozatorilor, linierii care înfruntă inerție pe sute de hectare a pămîntului din Călărași-Riul. Sub gheare și lame, bătrînii, sălci gem înfundat, surprinse de forța mașinilor galbene, implacabile. O scurtă lovitură în lupinul dată ca de cornul unui rinocer, o primă descumpănire, apoi un efort inversat și copacul s'îrsturnă, cu rădăcinile încă palpînd de viață. Cît a durat? Un minut. Nici într-o zi n-ai fi extras, cu lopata, acest dinel vegetal, adînc înfiat în falca Bălții. Într-o zi, cit ar dura numai această operație, băieții cu diplomă de mecanic de uliaj greu dezmoștenesc un frații heclar; băieții ca Victor Roșca sau frații Cursaru — Tănasu și Gheorghe — din ce în ce mai siguri în șusa mașinii. Din ce în ce mai siguri, „constructorii” din Balta, în cele două incinte din preajma Călărașilor, alte vreo șase mii de hectare se vor adăuga, pentru recolta 1965, în perimetrul împărțirii porumbului. Și alte zece mii, de-a lungul luncii (din ce în ce mai puțin) inundabile a marelui fluviu.

În viitorul sămînțe ce-l mai rămîne altvece decît să viseze și să crească? Singurul lucru ce-l îmi prefind oamenii de pe urma cărora are Balta porumb.

Victor VINTU
Foto: A. CARTOJAN

Ziua de ieri și de azi a Bălții. Asaltul mecanizării (fotografia din stînga) a prefăcut vaste întinderi într-un leagăn al recoltelor (fotografia din dreapta). Într-un singur an!

Era atît: baltă

Nimic aproape nu mai mărturisese că lotul era altfel pînă acum un an, cînd în locul porumbului aurtu se întindea argintul tulbură al bălții. Că se auzea șofnelul sterp al stufului. Păduri hirsute, scorburoase, se înfruptau cu lacomie din miraculoasa sevă a acestor pămînturi, pînă putrezeau de-a-npicioarele. Grinduri ultoase leneveau printre ape, desfășurîndu-se cu spectacolul sălbatic al păsărilor migratoare. Primejdioase și amenințătoare, privăriturile făceau jocul Dunării revărsate. Atunci, în primăvară, stîrnie de apele nebune, sloviurile treceau din baltă spre fluviu, ducînd cu ele, cine știe pînă unde, cite un biet iepure speriat.

Ca să se poată folosi de excepționale virtuți germinative ale acestor încă-pălnite pămînturi, oamenii aduceau cîteodată tractoarele cu bacul pe Dunăre și pe Borcea, pipînd malul cu atenție și aruncînd ancora acolo unde simțeau sub piciorul o fișie mai solidă. O, noroiaie! Șleaurile acelea clisoase, împiedicale, răsucite și șerpuite. Cel mai scurt drum dintre două puncte e linia dreaptă. Geometria bălții, însă, împunea linia care făcea dintr-un kilometru — zece. Adevărați rămași prizonieri ai apelor, oamenii aveau ca singură punte de legătură cu restul lumii — barca. N-au lipsit nici momentele dramatice, cînd li s-au parșutat alimente.

Cum, îi vine mereu să întreb, chiar aici, pe locurile unde ne aflăm? Chiar aici. Pe un heclar ca și pe zece mii. Chiar aici, unde călca mistrețul, unde își se atunda piciorul în ml, unde barca își croia drum prin stuf... Aici calcă acum cu siguranță, pe un pămînt tranic, roata tractorului și flutură lungi năframe de praț în urma camionului daldora de știuleți. Nu era și este. Arătau cîndva alții aceste de nerecunoscut pămînturi care poartă azi dulcea povară a celei mai mari recolte strînsă de pe cîmpurile lăcii Martori au rămas doar scoicile și melcii de la rădăcina fiecărei plante...

Sistem de vorbă cu Nicolae Ciortan, directorul G.A.S. Cacameanca. Deodată, omul s-a aplecat. Ridicîndu-se după o clipă, linia într-o mină — un pumn de scoici, iar în cesalță, lîngou de aur, un știulete (aveam să număram pe ei 1 200 de boabe). Ca niște talgere, palmele lui puneau pară în cumpăna ziua de ieri și ziua de azi a bălții. Decii prin acest gesti, cum s-ar putea exprima mai

emoționant certitudinea și satisfacția omului care a pus stăpînire pe lunca inundabilă a Dunării?

I se spune: Balta. Din țată în țiu, li s-a transmis dîmăreanul acest cuvînt, rămas și acum în vorbirea lor, asemenea unui coccan uitat pe cîmp. Alți de repede a dispărut Balta, prefăcută în leagăn al recoltelor, încît cuvîntul mai dăinuie, deși înțelesul lui e cu totul altul. Balta, în zona pe care o străbăteam, a raionului Călărași, înseamnă incintă îndiguită.

Știuletele de aur, multiplicat în milioane de exemplare pe zece de mii de hectare, concentrează în el istoria grabnicelor, temerarelor lucrări hidroameliorative. Indiguirile, desecările, defrișările, desfășurările se întind pe un front larg, în cuprinsul unei acțiuni complexe, de proporții, care va smulge fluviului, într-o primă etapă, peste 300 000 de hectare. Numai în zona dunăreană a regiunii București, au fost astfel cucerite, pînă acum, peste 100 000 de hectare. Scoaterea de sub domnia apelor a tuturor acestor pămînturi, punerea lor în valoare se încadrează în ansamblul de măsuri luate de partid pentru dezvoltarea intensă și multilaterală a producției agricole. Cota înaltă a recoltei dobîndite acum, în primul an de cultură a celor mai tinere pămînturi, evidențiază rodnicia inspiratelor măsuri devenite fapt. Semnificativ: totalul cantității de porumb, recoltată nu mai în raionul Călărași (cea mai mare parte a ei, din cuprinsul incintelor), înțrece producția de porumb a unor regiuni întregi.

Două sînt incintele îndiguite străbătute de noi acum, la ora pînă a culesului: Boianu-Sticleanu (23 000 de hectare) și Călărași-Riul (aproape 11 000 de hectare). Se împlinște exact anul de cînd aceste suprafețe au fost cuprinse de briul puternic al digurilor, însumînd 87 de kilometri. Adică un „nu” categoric, zid împotriva lacomie Dunării și a Borcii. Consolidate astfel pozițiile, hidroamelioratorii au început să pună ordine în cuprinsul vaselor ogrăzi împrejmuite. Mășterirea haotică a bălții trebuia atent modificată, pentru ca hăișurile parazitare să dispară, iar peisajul, limpezit, să intre în stăpînire a zarzării de porumb. Pe mii de hectare și-au început opera marele și dragăniile, excavatoarele și buldozerele, asemenea unor dălii puse în slujba celei mai neobișnuite sculpturi. Sculptată, masa informă a bălții s-a intruchipat în profilul energetic al unui nou Bărgăneț roditor.

Ca chip străgător! Ieșit treptat la iveală, pe măsură ce defrișorii au ras cu mină sigură incintele și lepoasa bară a bălții, amestec de cioate și stufăriș (peste o mie de hectare defrișate anul acesta în Boianu-Sticleanu, dintre care o parte au și fost cultivate); pe măsură ce zăburile săpate prin bunul plac al apei au fost nelezite și înlocuite prin rețeaua regulată, echilibrată, a canalelor de desecare. Numai în incinta Călărași-Riul, lungimea acestei rețele atinge 140 de kilometri, iar în Boianu-Sticleanu, săparea canalelor a dus la realizarea unui volum de lucrăminte, în primele nouă luni ale anului, de aproape un milion și jumătate de metri cubi. S-a conturat astfel un întreg sistem care, prin dirijarea de la stațiile de pompare, pune apele sub cheie.

Avînd în mină această cheie, stăpîniții incintelor îndiguite își pot vedea în li-

șii Roseji; în primul rînd însă, fiind atît de întînsă, ea a făcut necesară crearea a trei gospodării agricole de stat cu desăvîrșire noi: Cacameanca, Ciocănești și Dichiseni. Pionierii. Zestrea ogarelor a fost întregită, de la primii pași ai noilor unități, cu o substanțială zestre de mașini agricole — sute de tractoare, semăntori de porumb, grape cu discuri, remorci, combine de porumb, autoteierele. Pămînturile scoase din largie au simțit de la bun început brațul energetic, ocrotitor, al mecanizării. Startul recoltei s-a dat astfel de la nivelul de organizare și dotare al unei agriculturi moderne. Este și principala explicație a înșuși nivelului recoltei.

Ne-a atras, la G.A.S. Dichiseni, o cifră: cele vreo 6 500 de kilograme boabe pe care le recoltăzează brigada lui Alexandru Ionescu, de pe fiecare dintre cele 605 hectare, cit măsoară parcela et-

derea de a o conduce. Al doilea, Emil Luca, a lucrat citeva luni ca brigadier, apoi cîțiva ani ca șef de secție și, în sfîrșit, iată-l inginer-șef al noii gospodării Cacameanca. Colegi de facultate, „vecini de bălți”, cum spune inginerul Luca — mărturisindu că între ei doi, se poartă o veritabilă întrecere, deși nedelarată oficial.

Cînd am venit pe aceste locuri, își amintеше el, cit cuprîndea cu ochii era un senin de apă...

Senin! Să cauți, și nu găsești un cuvînt care să exprime atît de exact conținutul a ceea ce înseamnă Balta pentru ce se încumetau pe atunci să-i smulgă cite un pelec de recoltă. Senin! Aici, unde mergea cite o zi întreagă, fără să dai de un om, așteplîndu-le, în schimb, la orice pas, la o înfilinire cu mistreții... Ce mă străgea la Balta? Răspunde Luca întrebării noastre declanșate firesc.

nologii” a porumbului, Ion Dragomir și Constantin Jugureanu, aflați acum ca niște timonieri la cirna combinei, sau Tudor Stanciu, dirijînd cu atenție remorca, treptat virtuoasă cu știuleții. Deliu însuși „a făcut locuri”, printre altele — cum observa cineva — datorită „consultului” atent acordat la țările în perioada preînfișoasă a întinerii culturii. Răspunderea față de calitate le s-a priceput s-o comunice oamenilor prin lungie treceri în revistă a rîndurilor de porumb. Nu le privea pe deasupra, „la total”, ci își găsea timp și răbdare să stăruie îndelung lîngă planta în plină formare. (Se zice că dintr-o sută de plante, a „consultat” 80).

Fără stopuri și răscruci, circulația în baltă e mai intensă ca oricînd. Gîturile argintii ale mașinilor de recoltat răsăr pe deasupra galbenului obosit, bălînd spre cenușiu; pe gurile metalice sînt

Nu puține, de-a lungul unui an, au fost greulășile pe care Balta le-a scos înainte oamenilor ce au plănuit și au luptat s-o vadă răpusă, gîlînd sub povara recoltei. Nici unul însă, din lungul șir de momente din viața primului porumb crescut aici, n-a pus pară, asemenea aceluia, al culesului, probleme atît de dificile, încordînd înțelega energie, prietere și stăruință a oamenilor. Cîșitorul a înțeles, desigur, ca efort se cere pînă la scoate recolta (cîrtați la citeva zece de mii de tone) de pe o altă de vastă suprafață, căreia numai pentru a-i da ocol cu mașina îți trebuie urec întregi.

Se mai adaugă, la toate, presiunea anotimpului. Octombrie e un bătrîn tot mai ursuz și mai înrăit. Azi mai zîmbește ochiul îndepărtat al soarelui ce străjuiește lungă toamnă romînească. Mîine, însă...? Dacă se închide ploașa peste aceste ochi cu o generoasă bălăie și în-

Lucrările agricole de toamnă

RITM INTENS

În majoritatea unităților agricole din regiunea Ploiești se munceste cu siguranță pentru efectuarea lucrărilor agricole de toamnă în timpul optim și la un nivel agrotehnic ridicat. În gospodăriile colective Ghergheta, Boldu, Vilece din raionul Rm. Sărat, unde munca a fost temeinic organizată, se însămîntează acum ultimele hectare. Rezultate bune au obținut și colectivitățile din Pogonești, Suteleici și Știlpu, raionul Buzău, Ciorani și Ceptura, raionul Mîzîil, Bîlcuiești și Aricești, raionul Ploiești, și din multe alte comune. Gospodăriile de stat Albești, Știlpu, Răducești și altele au și terminat însămîntările.

După datele centralizate la consiliul agricol regional, pînă în seara zilei de 11 octombrie, au fost însămîntate cu cereale de toamnă și furaje 61 la sută din suprafețele stabilite. Cele mai bune rezultate au fost obținute în raionul Ploiești, unde s-a însămîntat 66 la sută din suprafața stabilită, iar în raionul Rm. Sărat — 61,3 la sută. Există toate condițiile ca această importantă lucrare să fie executată pretutindeni în epoca optimă. Tot acum se efec-

tuază și stringerea recoltei. În multe locuri, lucrarea se desfășoară cu intensitate. La gospodăriile colective din Scurtești, tîndu-se seama de posibilitățile existente, consiliile de conducere au repartizat rațional forțele și mijloacele de lucru, au stabilit termenle de executare etc. Buna organizare a muncii, ajutorul permanent dat de membrii consiliului de conducere și de specialiștii au contribuit ca aceste planuri să prindă viață. Toate lucrările se execută aici, ca și de altfel și în alte unități agricole, în ritm susținut. Pentru folosirea mijloacelor de transport cu maximum de randament, în unele gospodării de stat și gospodării colective s-au organizat echipe speciale pentru încărcare și descărcare în scopul evitării staționării vehiculelor. În unele unități, recoltatul se desfășoară însă într-un ritm nesatisfăcător. Pînă la 11 octombrie, din cele 150 000 ha însămîntate cu porumb s-a strîns recolta doar de 62 361 ha. Lucrîndu-se într-un asemenea ritm, vor trebui să treacă multe zile pînă se va termina recoltatul porumbului. Rămînera în urmă la această lucrare poate frîna și ritmul însămîntărilor. De pe acum

se observă un decalaj între stringerea recoltei, pregătirea terenului și executarea însămîntărilor. Culesul porumbului, florii-soarelui, sfeclei de zahăr, recoltatul strugurilor, transportarea în cîmp a unor mari cantități de îngrășăminte, pregătirea terenului, executarea însămîntărilor sînt lucrări care necesită un mare volum de muncă. Numai buna organizare a muncii și folosirea judicioasă a mijloacelor de producție pot contribui la executarea în ritm susținut a tuturor lucrărilor.

Biroul comitetului regional de partid a luat în ultima vreme măsuri suplimentare, care vor asigura grabirea ritmului tuturor lucrărilor agricole. Organele și organizațiile de partid și consiliile agricole raionale și orașenești au fost îndrumate să dea mai multă atenție antrenării tuturor colectivităților la lucru. Acum, cînd primele unități termină însămîntările, s-au luat măsuri pentru trimiterea tractoarelor și a celorlalte mașini în unitățile cu volum mai mare de lucru. În unele locuri, s-a trecut la organizarea schimbului II în așa fel încît tractoarele să lucreze conținu ziuă și noaptea. Măsurile luate vor asigura realizarea tuturor lucrărilor agricole din această toamnă la timp și în cele mai bune condiții.

Nicolae BIVOLU
cosp. „Scintei”

O măsură care grăbește culesul

Colectivitățile din Șimand, regiunea Crișana, au de recolat 1 349 ha cu porumb. Pentru a grăbi această lucrare, din inițiativa tovarășului Ioan Corbaci, președintele gospodăriei, au fost confecționate un fel de bunekere din material lemnos, avînd fiecare o capacitate de 4 000 kg porumb știuleți. Așezat pe țalpi ca de santine, bunekerul este transportat de la o țară la alta. Atelele, cite patru la o brigadă, transportă știuleții la marginea lanului. Apoi, coșurile cu porumb sînt goltite în bunker cu ajutorul 4 scripeți. În acest fel sînt descărcate simultan 4 cîrțe cu porumb. La fiecare bunker sînt repartizate cite două autocamioane. Bunekerul, fiind amenajat în plan înclinat pe niște șirși de susținere, la o înălțime de circa 3 m, încarcă în cîteva minute un autocamion de patru tone. Prin aceasta se grăbește considerabil ritmul culesului și eliberării terenului, căci fiecare autocamion transportă acum 5-6 vagoane de porumb pe zi, în loc de unul. Folosînd trei bunekere, gospodăria colectivă din Șimand a și cules porumbul de pe circa 800 ha. Totodată au fost eliberate 30 de cîrțe, care au lucrat la transportul sfeclei de zahăr și au terminat gnoirea unei suprafețe suplimentare de 100 ha, care va fi semănată cu grâu.

Au terminat semănatul

S.M.T. Balta Albă, raionul Făureș, a terminat însămîntările de toamnă la cele 9 gospodării colective pe care le deservește. S-a semănat 6 300 ha, dintre care 5 600 ha cu grâu și secară. Un important sprijin l-au adus în această campanie cei peste 400 de mecanizatori din schimbul II care au lucrat la pregătirea terenului, folosînd la maximum întregoa capacitate de lucru a mașinilor. Printre primele gospodării colec-

DE LA UN RAION LA ALTUL

Colectivitățile și mecanizatorii din regiunea Bacău lucrează zi și noapte la recoltatul porumbului, pregătirea terenului și la semănatul grîului. Pînă în prezent, în gospodăriile colective și de stat s-a însămîntat cu grâu aproape 72 la sută din suprafața planificată. Frunțase sînt raioanele Tg. Neamț, Piatra Neamț, Buhuși și Adjuș. Unele gospodării colective, ca cele din Homocea, Sascut-Tîrg, Ploscești, raionul Adjuș, au terminat însămîntatul.

La sediul gospodăriei colective din Adjușu Vechi l-am găsit doar pe brigadierul Rogu Jiga, care organizează muncă celor 120 de colectivități la curățatul porumbului. Ceilalți oameni lucrează pe taralele de la punctul Șişca, la recoltatul porumbului și la semănat. Jean Dumitrașcu, inginerul gospodăriei, împreună cu instructorul comitetului raional de partid, Constantin Balan, verifică calitatea lucrărilor efectuate de tractoriștii din brigada condusă de Gheorghe Bizgan de la S.M.T. Adjuș. Nu aveau nimic de reproșat. Și la gospodăria colectivă din Pănești toate tractoarele lucrează la arat, discuit și semănat. Pînă în seara zilei de 13 octombrie au fost semănat cu grâu aproape 500 ha, din cele 650 ha ce vor fi cultivate cu această plantă. Sînt pe terminate cu semănatul grîului și gospodăriile colective din comunele Pănești, Sascut-Sat, Ure-

Gheorghe BALTA
cosp. „Scintei”

VIAȚA DE PARTID

Pregătiri pentru alegeri în organizațiile de bază din întreprinderi

Practica a confirmat că numai o temeinică pregătire a adunătorilor de alegeri asigură dezbateri aprofundate, propuneri valoroase, hotărâri bine chibzuite...

În centrul dezbaterilor, cele mai importante probleme ale locului de muncă

Discuțiile au relevat grija organizațiilor de partid din întreprinderi ca dezbaterile din adunările de alegeri, analizând aspectele variabile ale activității de partid pentru atragerea întregului colectiv la îndeplinirea exemplară a sarcinilor de producție...

Este un lucru cunoscut, a arătat tov. Vicențiu Apolzan, secretar al comitetului orășenesc de partid, că o fabrică are de rezolvat multiple probleme. Tocmai de aceea este esențial ca de fiecare dată să fie prinsă veriga principală...

varășii de la turnătorie l-am îndrumat să dezbătă pe larg mijloacele de reducere a rebusurilor. Sprijinindu-ne pe realizările obținute, vom

Dări de seamă temeinic întocmite

Participanții la consfătuire au subliniat că una din cele mai importante condiții ca dezbaterile adunătorilor de alegeri să-și aducă din plin contribuția la rezolvarea sarcinilor complexe aflate în fața colectivelor de întreprinderi constă în temeinica elaborare a dărilor de seamă ce vor fi prezentate.

Nici un efort nu este prea mare în această privință, a spus tov. Paul Furnică, secretarul organizației de bază de la Întreprinderea de unelte și scule din Brașov. O dare de seamă în care diferitele aspecte ale muncii de partid sînt analizate aprofundat, experiența pozitivă este sintetizată, iar lipsurile dezvăluite, arătîndu-se cum pot fi înlăturate, asigură o participare largă la dezbateri, stimulează inițiativa și spiritul de răspundere al comunistilor.

Vorbitorii au arătat în cuvîntul lor că, punînd accentul pe problemele producției, dările de seamă sînt chemate să orienteze organizațiile de bază nu spre preluarea atribuțiilor conducătorilor tehnico-administrativi, ci spre analiza diferitelor aspecte ale muncii politico-organizatorice de partid menite să contribuie la îndeplinirea sarcinilor de plan.

orienta dezbaterile spre generalizarea experienței pozitive și ridicarea întregii munci de partid la un nivel mai înalt.

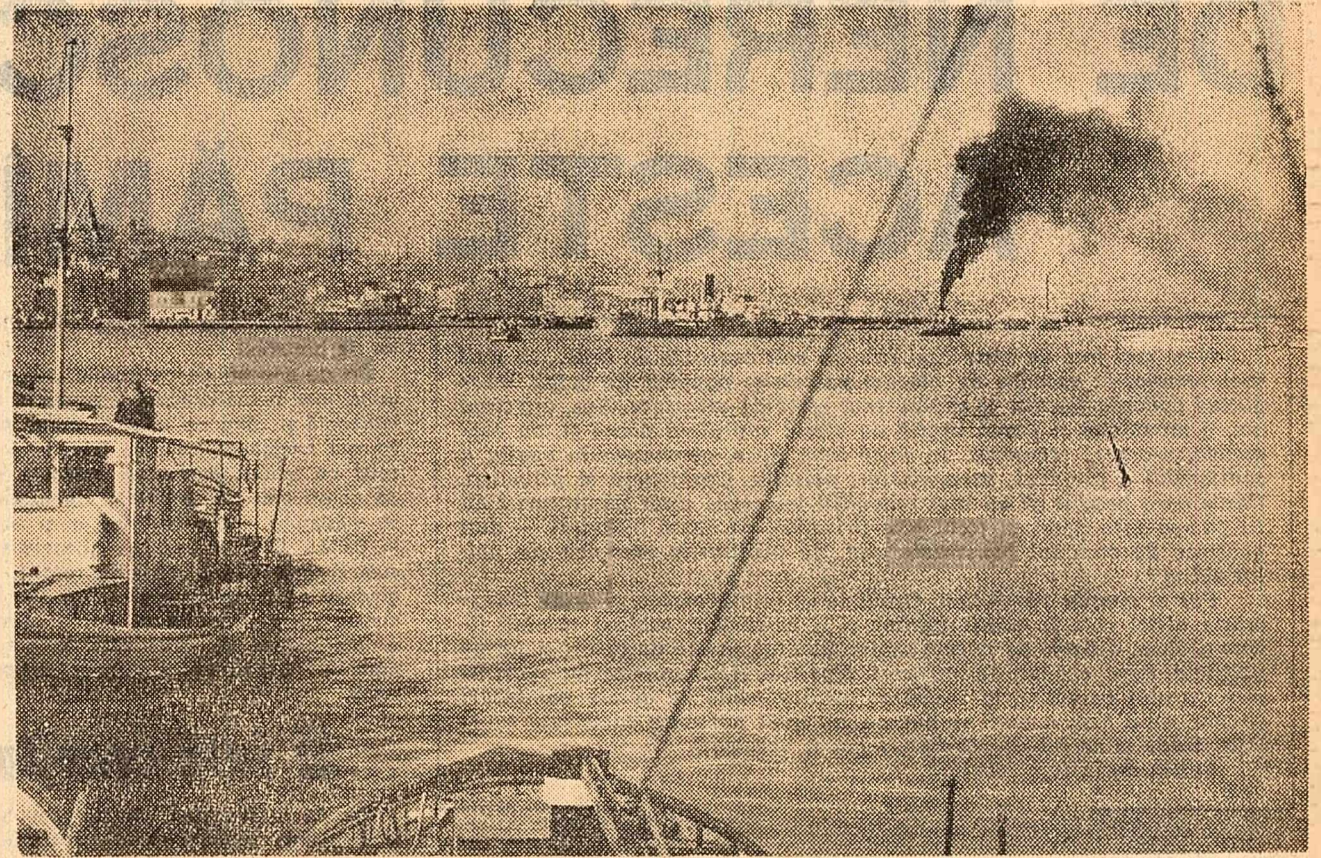
Discuțiile au relevat rezultatele bune cu care s-au soldat acțiunile întreprinse în ultimul an de organizațiile de bază de la Fabrica de cauciuc, întreprinderea „Colorom”-Codlea și altele privind repartizarea comunistilor în locurile-cheie ale producției, precum și în schimbările II și III. Consemnînd progresele realizate, dările de seamă ale acestor birouri vor pune accentul pe îndatorirea fiecărui comunist de a fi în primele rînduri ale luptei pentru progresul tehnic, pentru o calitate înaltă a produselor.

Mai mulți secretari ai organizațiilor de bază s-au referit în cuvîntul lor la necesitatea ca birourile organizațiilor de bază să atragă la întocmirea dărilor de seamă comunistii cu cea mai bună pregătire politică și profesională.

Dările de seamă izbutesc să pătrundă cu atât mai mult în miezul problemelor, a spus tov. Ion Bărbat, instructor al Comitetului orășenesc de partid Brașov, cu cît se exprimă înțelepciunea colectivă a comunistilor și sintetizează experiența generală.

S-a menționat că darea de seamă nu trebuie să se limiteze la a prezenta vastul material faptic aflat la îndemînă, ci să-l sintetizeze, să analizeze concluziile ce se desprind. Deșigur, nu poate avea rezultate bune practica folosită anul trecut de birourile organizațiilor de bază de la Fabrica de scule din Rîșnov (și pe care avea tendința s-o mențină) de a întocmi darea de seamă punînd cap la cap rapoartele prezentate de colectivele care au primit sarcina să studieze diferite probleme.

Tocmai de aceea, participanții la „masa rotundă” au insistat asupra necesității ca, încă de acum, secretarii comitetului orășenesc, instructorii teritoriale să îndrume practic birourile organizațiilor de bază în întocmirea dărilor de seamă.

In portul Tulcea

SCRISORI și răspunsuri

La cererea călătorilor

Mai mulți muncitori de la Combinatul chimic Borzești ne-au scris că înfrîmînd unele greutăți cu transportul pe C.F.R. înînd seama de propunerile făcute, ne răspunde Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, s-a stabilit ca trenul de persoane 5052, care circulă pe distanța Ciceu-Măgărești, să oprească și în stațiile Pufești și Pădureni — Putna.

Un nou magazin

Un cititor din Constanța ne semnală că, față de numărul locurilor, unitățile comerciale existente în cartierul Kilometrul 5 sînt insuficiente. Sfatul popular al orașului Constanța ne informează că în cursul trimestrului IV al acestui an se va deschide în cartier un magazin cu articole metalo-chimice și materiale de construcții.

Lucrările vor continua

La cîvîntul Gara de Est au rămas unele lucrări nereterminate — ne-a scris corespondentul voluntar N. Chelu din Capotârlia.

Un răspuns surprinzător

Acum trei luni, la redacția ziarului nostru a sosit o scrisoare semnată de Ion Neacșu, director școlii de 8 ani din comuna Tîncăbun, raionul Răzari. Scrisoarea relatează amănunțit activitatea colectivului de cadre didactice de la această școală este stingherită de comportarea necorespunzătoare a unor profesori și învățători care nu-și fac datoria conștiințos, folosesc elevii la diferite treburi în afara școlii etc.

Scrisoarea a fost trimisă spre cercetare primului secretar al Comitetului raional de partid Răzari. Răspunsul, sosit cu foarte mare înțirire, ne informează că, în urma cercetărilor făcute, s-a constatat că cele sesizate „nu sînt în întregime juste”. Fără să arele ce s-ar putea...

Se retipărește

M. Feller din Suceava ne-a sesizat că „Dicționarul limbii române moderne”, fiind mult solicitat, se dispune a fi retipărit în ediție nouă. Sesizarea a fost trimisă Editurii Academice R. P. Române, care ne informează că lucrarea va fi tipărită din nou în circa 30.000 de exemplare.

Vagoane corespunzătoare

Gheorghe Scarlat, controlor de saci la Fabrica de ciment Medgidia, ne-a scris că stația C.F.R. din localitate pune la dispoziția fabricii vagoane prost întreținute. Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor ne-a răspuns că cele sesizate sînt întemenea, s-au luat măsuri ca vagoanele să fie revizuite cu atenție și reparate, dacă este necesar, înainte de a fi predate fabricii de ciment.

CINEMATOGRAFE

Străniul — cinematoscop (ambele seri): Patria (10; 13; 17; 20; 23). Accatone: Republica (9; 11; 14; 17; 20; 23). Festival (9; 12; 15; 18; 21; 24; 27). Grivița (10; 13; 16; 19; 22; 25). Floarea (10; 13; 16; 19; 22; 25). Balada socială: Hatari (ambele seri): București (9; 12; 15; 18; 21; 24; 27). Fiumara (9; 12; 15; 18; 21; 24; 27). Dinamo (orele 18,45): Rezerva pentru moarte: Capitol (9; 12; 15; 18; 21; 24; 27). Infirmitate: Între poame (10; 13; 16; 19; 22; 25). Rebelul: Victoria (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26). Moral 63: Central (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 25; 27). Viteaz: Excelsior (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28). Octombrie — cinematoscop (ambele seri): Lumina (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 25; 27). Unirea (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28). Soferii adului: Doina (11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29). Povestea unui ballet — Mină în mină — Întîlnirea celor curajoși — Pe fluviile repezi — Aventura în trecut — Mămicio, în serul din Bulgaria: Turbulența: Colaboratorul Ceka: Gulești (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30). Feroviar (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30). Viteaz particular: Excelsior (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30). Popul (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30). A nouălea nume: Aria (15; 17; 19; 21). Singurătatea alergicilor: Colentina (15; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29; 31). Aripă neagră: Crîngăși (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30). Viteazul (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30). Dragostea zero grad: Drumul Sării (11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29; 31). Pășește prin Moscova — cinematoscop: Bănoasa (15; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29; 31). Falsificatorul: Progresul (15; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29; 31). Ciocăra: Lira (15; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29; 31). Bratul neferit al leului: Cobacești (14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30). Ce sapte magicieni: Păcătoșii (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30). Cosmos (16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30). Drama Căciulă: Adego (15; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29; 31).

Congresul Uniunii internaționale a asociațiilor de tehnică cinematografică

Între 14-17 octombrie are loc la Milano cel de-al VI-lea Congres al Uniunii Internaționale a asociațiilor de tehnică cinematografică. Congresul a fost precedat de cel de-al IV-lea concurs tehnic internațional al filmului, în cadrul căruia s-au prezentat secvențe din filmele „Neamul Soimăreștilor”, „Harap alb”, „Dragostea la zero grade”, „Lupeni ’29”, „Pădurea spinzuraților”, „Seul de orchestra” ș.a.

TEATRE

Teatrul de Stat de Operă și Sărutul Căntel (orele 19,30). Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Maria Stuart (orele 19,30). (sala Studio): Masina de scris (orele 19,30). (Sala Palatului R. P. Romine): O femeie cu bani (orele 19,30). Teatrul „Lucia Sturdza Buiandru” (sala din Bd. Ștefan Măgureanu nr. 1): Cum va place (orele 19,30). (sala Studio — str. Al. Șahia nr. 76 A): Dragă minciunose (orele 19,30). Teatrul de Comedie: Casa înimilor strălucite (orele 20). Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Hipnoză (orele 19,30). (sala Studio): Unchul Van (orele 20). Teatrul „Mihail Gulești”: Ninge la Ecuator (orele 19,30). Teatrul „Tănăraș”: Bălatul și vîntul (spectacol pentru copii — orele 16). Eu și matrua moartă (spectacol pentru adulți — orele 20,30). Teatrul satiric muzical „C. Tănăraș” (sala „Savoy”): Pașii albaștri din revista de altădată (orele 20). (sala „Victoria”): Și băieții și fetele (orele 20). Circuit de Stat: Spectacol prezentat în Ansamblul circuitului chinezesc (orele 20).

Orientare clară, sarcini precise

„Ce va cuprinde proiectul de hotărâre?” — la această întrebare au răspuns mai mulți vorbitori. În cuvîntul lor, au subliniat că fiecare adunare trebuie să se încheie prin adoptarea unei hotărâri care, pe baza discuțiilor purtate, să dea o orientare clară de viitor organizației, să enunțe principalele sarcini politico-organizatorice aflate în fața comunistilor. În același timp, s-a arătat că organizarea și controlul îndeplinirii prevederilor cuprinse în hotărârea adoptată pot fi asigurate în bune condiții în măsura în care ele sînt concrete și prevăd răspunsuri precise și bine stabilite.

În cadrul discuțiilor s-a relatat că biroul organizației de bază de la Întreprinderea de unelte și scule din Brașov a considerat util ca proiectul de hotărâre să prevadă sprijinirea acțiunii întreprinse de conducerea administrativă pentru întărirea sectorului de concepție, întrucît anul

viitor fabrica va trebui să proiecteze și să introducă în producție numeroase noi tipuri de unelte. Vor fi incluse și măsuri pentru dezvoltarea muncii de educare a candidaților de partid.

Una din sarcinile principale ale uzinei „Electropredia” din Săcele este să asigure furnizarea ritmică a aparatului electric necesar producției de autocomioane și de tractoare. De aceea, în proiectul de hotărâre al organizației de bază de la secția aparataj electric a uzinei vor fi prevăzute sarcinile ce revin comunistilor pe linia respectării întocmai a planului de cooperare.

„Masa rotundă” a reflectat preocuparea organizațiilor de bază din întreprinderile brașovene de a asigura o temeinică pregătire și desfășurare a adunărilor de alegeri.

Constantin CAPRARU

SFATUL MEDICULUI

ASTMUL BRONȘIC

Cauze și mecanism de producere • Criza — un fenomen alergic • Tejul tratamentului — desensibilizarea organismului

Prinși în vîltoarea activității de fiecare zi, ne-am întrebat care vreodată este mecanismul care să funcționeze perfect, pentru ca un banal act fiziologic — respirația pulmonară — să decurgă normal? În timpul inspirației, sînt influența stimulilor transmiși pe cale nervoasă, musculatura respiratorie se contractă și acționează asupra toracelui. Extinderea (distensia) toracelui se transmite plămînilor, ceea ce permite ca aerul inspirat să pătrundă în alveolele lui pentru a lua parte la schimbările gazoase. Expirația rămîne un act pasiv, datorită revenirii elastice pulmonare.

Aerul pătruns în plămîni trebuie să se repartizeze egal, astfel ca în fiecare alveolă, din cele 300 de milioane existente, concentrația și presiunea oxigenului, bioxidului de carbon și azotului să fie cît mai uniformă. În alveole, aerul intră în contact cu singele din capilarele mici, circulații (circulația plămîni-intimă), oxigenul se fixează pe hemoglobină, fiind apoi vehiculat către țesuturi, pentru care constituie un element esențial. În același timp, bioxidul de carbon, rezultat final al ardărilor metabolice, este eliminat din sine în alveole. Această difuziune de gaze în lungul sîngelui este posibilă numai dacă zona de trecere (membrana alveolară și cea capilară) este perfect permeabilă și dacă alveolele sînt bine ventilate și

culorilor violacee, în special la buze și degete, fenomen cunoscut sub numele de cianoză.

Dacă nu se îndepărtează cauza care le provoacă, crizele de astm se pot repeta, determinînd cu timpul apariția de inflamații cronice ale bronhiilor (bronșite), sau o destindere peste măsură a sacilor alveolari și chiar ruperea pereților care-i separă, respectiv apariția emfizemului pulmonar. Ca orice suferință cronică pulmonară, astmul bronșic netratat se poate repercuta asupra micii circulații, ducînd la obstrucția ventriculului drept și la insuficiență cardiacă.

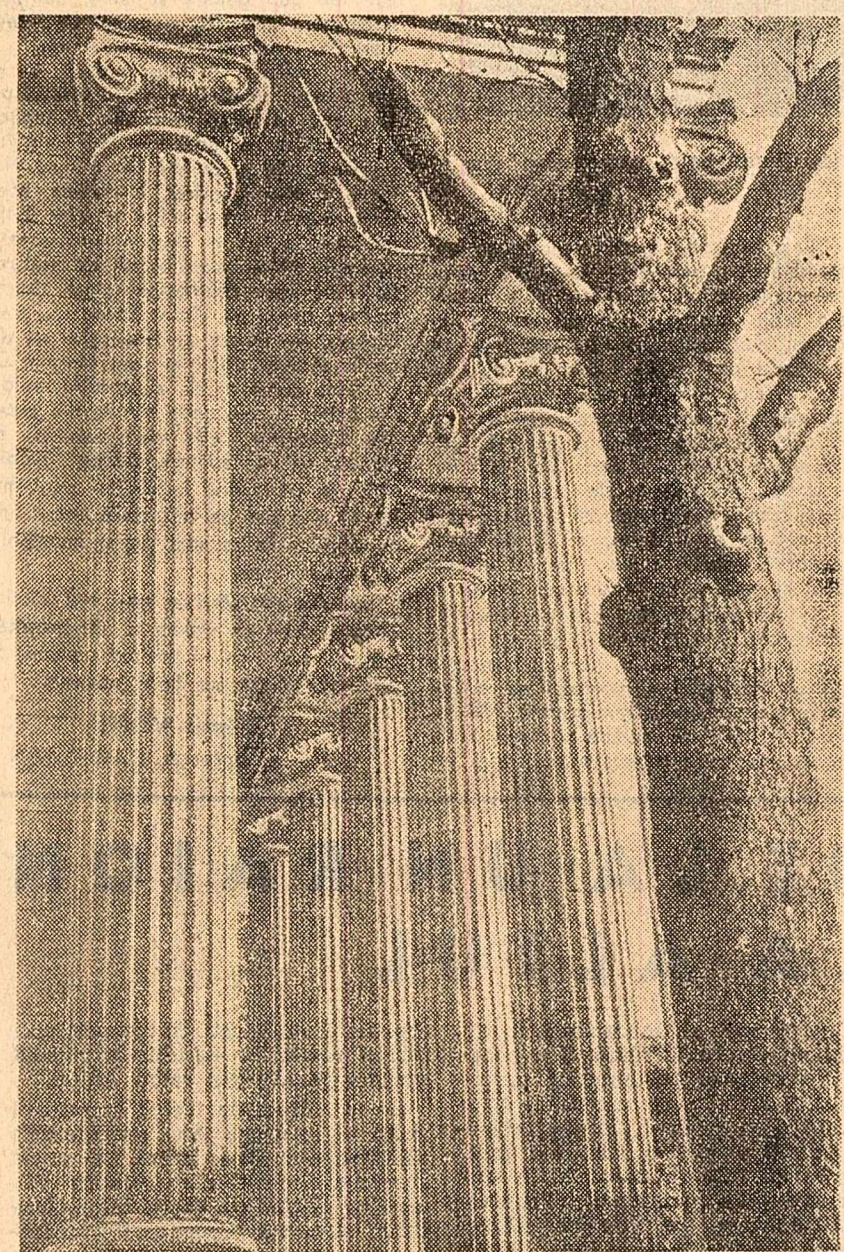
În mare parte din cazuri, boala astmatică se datoraste reacției anormale a organismului față de anumite substanțe (antigeni sau mai corect alergenii), față de care este sensibilizat. Prin mecanismele sale de apărare, organismul încearcă să neutralizeze antigenii care pătrund în interiorul sa, în fabricînd anticorpi, adică substanțe proteice care se fixează pe antigeni, blocîndu-le acțiunile și ajutînd la eliminarea lor. Cîte odată însă reacția dintre antigen și anticorpi este atât de violentă, încît dă naștere unor procese patologice cunoscute sub denumirea de boli alergice (urticaria, boala serului etc.). Dacă anticorpii sînt localizați în bronhii, iar antigenul pătrunde odată cu aerul inhalat, conflictul are loc la nivelul plămînilor și rezultatul este criza de astm.

Iată de ce, în cazul bolii astmatice, trebuie să înălțăm nu numai criza propriu-zisă ci și cauza care o provoacă, determinînd, în primul rînd, substanța față de care organismul este sensibilizat (polen de plantă, praf, păr sau pene de animale, ciuperci, microbi, substanțe insecticide, cosmetice, fin, lînă, hmbac etc.). Acest lucru este posibil numai în serviciul specializat, în care, sub supravegherea personalului medico-sanitar calificat, se injectează bolnavului în grosimea pielii cantități extrem de mici din substanța bănuțită și se urmărește reacția provocată la locul de inoculare (intradermoreacție), precizîndu-se apoi diagnosticul cu ajutorul probelor funcționale respiratorii.

În timpul crizei înlăturarea spasmului bronșic este posibilă cu ajutorul medicamentelor bronhodilatatoare, ca efedrina, adrenalina, corifilul și bronhodilatativul, sintetizat recent în țara noastră. Aceste preparate vor fi administrate după ce un medic a examinat bolnavul și a constatat că este într-adevăr vorba de astm bronșic și nu de astm cardiac, afecțiune datorată insuficienței ventriculului stîng. Substanțele bronhodilatatoare se pot utiliza și în aerosoli, prin intermediul căruora ele vin în contact direct cu mucoasa bronșică.

Înlăturarea secrețiilor aderente din bronhii se poate realiza relativ ușor, dînd bolnavului să bea suficiente lichide și folosînd expectoranțele. Neluștirea și agitația bolnavului care înțrețin deseori criza pot fi combătute prin calmante (meprobamat, valeriană etc.). Pentru modificarea reactivității generale a organismului se folosec substanțe anti-alergice, scopul esențial al tratamentului fiind desensibilizarea organismului față de substanțele iritante. Lucrul acesta se poate realiza în timp, printr-o bună cooperare, bazată pe încrederea reciprocă, între medic și bolnav.

Dr. Carmen RACOVEANU
candidat în științe medicale
Institutul de medicină internă

Aram HAȘHAȘIAN, București. „Natură și artă”

Anul în curs văzut de meteorologi

(Urmare din pag. 1-a)

influența unei activități solare în continuă descreștere. Dacă se apreciază această activitate prin petele solare, al căror număr a oscilat între zero și 21 în luna mai și între zero și 28 în luna iunie, putem spune că ne găsim în plină acalmie solară, care a coincis și altădată cu un număr sporit de cicloni tropicali, cu un număr mai mare de invazii de aer polar spre regiunile tropicale și cu temperaturi mai puțin ridicate decât în sînt ani. Judecînd după acest paralelism, s-ar putea trage concluzia că toamna din acest an va fi mai umedă decît cele din ultimii trei ani, iar începutul iernii va fi ceva mai timpuriu.

ce urmare a radiației solare mai intense. Excesul de căldură din această zonă erupe spre regiunile polare sub forma unor mase de aer cald care, în deplasarea lor, sînt denumite anticlioni tropicali. La rîndul lor, erupțiile spre regiunile polare declanșează o reacție a maselor de aer rece care se deplasează spre tropice. În zonele temperate — țara noastră, după cum se știe, este situată într-o astfel de zonă — timpul depinde de frecvența și tăria acestor erupții. Merită menționat faptul că fenomenele meteorologice din acest an au evoluat sub

TELEVIZIUNE

În jurul orei 17,30 — Jocurile Olimpice — Tokio, 1964 18,00 — Jurnalul televiziunii. 19,10 — Pentru tineretul școlar: Pagini de album folcloric 19,40 — Pentru copii: Răstăutele înțelepte 19,50 — Filmul artistic românesc „Pisica de mare” (21,20 — Pagini din opere în încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

Cum e vremea

Ieri în țară: Vremea s-a răcit ușor. Cerul a fost variabil, mai mult noros în vestul țării, iar în Banat, izolat, a plouat. În Dobrogea s-a produs ceață locală. Vîntul a suflat în general slab cu intensificări pînă la tare în Banat, din sectorul vestic. Temperatura în scădere la București, Fetești și Medgidia și la 15 grade la Huedin. În București: Vremea a fost în general frumoasă, cu ceruri variabile. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit din sud-est. Temperatura maximă a fost de 26 de grade. Minimele vor fi cuprinse între 2-12 grade iar maximele între 14-24 grade. În București: Vremea schimbătoare. Cerul va fi temporar noros. Ploaie slabă. Vînt potrivit, cu intensificări de scurtă durată din sectorul vestic. Temperatura va scădea în început apoi staționară.

JOCURILE OLIMPICE

Din cronica finalelor

- CURSA DE 10000 M. CȘTIGĂTĂ DE UN FOST... MARATONIST
- ÎNȚRECERILE DE LUPTĂ LIBERE DOMINATE DE SPORTIVII GAZDĂ
- O ÎNȚIRIERE NEMOTIVATĂ ȘI RATAREA UNEI AFIRMĂRI

Surprize de mari proporții s-au înregistrat ieri cu ocazia primelor probe de atletism, desfășurate pe stadionul Național, 75.000 de spectatori (capacitatea maximă a tribunei) au fost martorii unor întreceri deosebit de disputate, în care unii din favoriții principali au ratat nu numai cucerirea vreunei medalii, ci chiar clasificarea pe alte locuri frunțate. Norvegianul Pedersen, proaspăt recordman al lumii la a runcarea suliței, nu s-a putut califica nici măcar în finala probei. El n-a aruncat decât 72,10 m (cu aproape 20 de m sub recordul mondial). Dar și alți aruncători celebri au ratat calificarea: Rasmussen (Norvegia), Liovore (Italia), Macquet (Franța). Dintre finaliștii polonezi, Siedo se menține cu prima șansă la titlu. El a condus la început cu 80,17 m însă a depășit de trei ori pragul de aruncări, timp în care finlandezul Nevala și maghiarul Kulcsar reușeau performanțe de peste 82 m. La a patra încercare finlandezul a luat conducerea cu 82,66 m și n-a mai fost întrecut. Victoria lui Nevala, un tânăr muncitor de 24 de ani, reconfermă specialitatea finlandezilor într-o probă atletică în care n-au mai deținut supremația olimpică de acum 16 ani, la J.O. de la Londra, prin Rautavaara.

Pe un timp nefavorabil (ploaia continuă să transforme câmpul de start într-o veritabilă averse) s-a disputat ieri cursa ciclistă de contra-cronometru pe echipe. Cicliștii francezi au luat un start bun și, după primul tur de circuit, au avut un avans de 2 secunde asupra Italiei, campioană mondială. Echipa R.P.R. (fără Cosma, întârziată nemotivat de la start) se afla pe poziția a 13-a, la 2'04" de Franța. În turul doi asistăm la o puternică revenire a rutierilor italieni care se aflau la conducerea cursei având un avans de 19" asupra formației Suediei. Cicliștii noștri merg ceva mai bine, trecând, după parcurgerea a 73 km (ciclismăsoară două ture de circuit), pe poziția a

Mills și Clarke în timpul probei de 10000 m

Din cei 43 de concurenți care au luat startul la 10.000 m plat, se detașau prin forma din ultima vreme australianul Clarke și sovieticul Bolotnikov — primul actual iar celălalt fost recordman mondial al probei. Lupta pentru victorie a prilejuit însă afirmarea citorva atleți mai puțin sau de loc cunoscuți ca fondiști și mai mult ca maratonisți: americanul Mills, tunisianul Gamoudi, etiopianul Wolde. Ritmulul sustinut al cursei nu i-a putut rezista până la urmă decât Clarke și cel trei... maratonisți. Victoria s-a decis pe ultimii treizeci de metri; Mills sprintează puternic pe lângă Gamoudi, care conducea în acel moment, și câștigă, aducând astfel țării sale prima medalie de aur la 10.000 m din istoria olimpiadelor. La sfârșitul acestei pasionante curse — care a ridicat, pur și simplu, tribunele în piciorare — binecunoscutul atlet Emil Zatopek, supranumit la vremea lui „omul locomotivă”, a făcut o scurtă declarație trimisului nostru la J.O.: „La trezutele olimpice câștigătorii la 10.000 m se detașau net de ceilalți concurenți, așezându-se singuri în față spre linia de sosire. Acum buchetul pretendenților la medalie olimpică a fost extrem de strâns. Oricare dintre primii sosiți ar fi putut foarte bine rupe cu ciptul firsoșul albe de la sosire. Și, mai mult, dacă pista n-ar fi fost atât de grea, cele 9 secunde care despart actualul record olimpic al lui Mills de recordul mondial s-ar fi spulberat în vânt”.

mai bun. N-ar fi fost exclus să fi ocupat chiar locul trei”.

Una din marile favorite ale competiției de înot, eleva Christine Caron (Franța), a ratat ocazia de a-și însuși numele pe lista câștigătorilor titlurilor olimpice în proba de 100 m spate. Medalia de aur a revenit înolătoarei Cathie Ferguson (S.U.A.), în vîrstă de numai 15 ani, care a stabilit cu acest prilej și un nou record mondial: 1'07". La sosire, Ferguson și Caron au atins aproape în același timp peretele bazinului, însă acele cronometru electric au înregistrat un timp mai bun pentru Ferguson. La 400 m mixt, noul campion olimpic, recordmanul mondial al probei, Dick Roth, și-a îmbunătățit cu acest prilej performanța: 4'45", cu 3/20 de secundă de cel vechiului record. Și proba de stăpînit 4 x 100 m liber-bărbăți s-a încheiat cu un nou record mondial. Echipa S.U.A., compusă din Clark, Austin, Iman și Schollander, a câștigat titlul olimpic în 3'32".

După patru zile de întreceri spectaculoase, desfășurate pe „salițele” sălii gimnaziului Komazawa, au fost desemnați cei 8 campioni olimpici de lupte libere. La categoria peste 97 kg, reprezentantul țării noastre, St. Stingu, s-a clasat pe locul 6. În ultimul meci al său, el a fost învins la puncte de Ivanisti, care a obținut de altfel titlul olimpic.

17 halterisți și-au disputat medalile olimpice la categoria semimijlocie. Încă de la început spectatori au asistat la un pasionant „duel” sportiv între cehoslovacul Zdrázila și sovieticul Kurențov. După trei ore de întreceri, medalia de aur a fost atribuită cehoslovacului Zdrázila, care a totalizat, la cele trei stiluri, 445 kg (nou record olimpic; record mondial egalat). Zdrázila a ridicat pe stiluri următoarele greutăți: 130, 138,5 și 176,5 kg.

Înainte de finale POLO PE APĂ

Ieri, echipa R. P. Romine de polo pe apă a făcut un important pas spre turneul final, învingând cu scorul de 5-4 (0-0; 1-1; 2-0; 2-3) redutabila echipă a Germaniei. Echipa romină a prestat un joc superior celor de pînă acum, evoluând la adevărată ei valoare. Astăzi, echipa romină joacă un meci decisiv în compania echipei U.R.S.S., care ieri a învins cu 2-0 (1-0; 1-0; 0-0) echipa Italiei, campioană olimpică.

FOTBAL

În preliminariile turneului de fotbal s-au disputat ieri numai 3 întâlniri. La Chichibu, echipa R.S. Cehoslovace a învins cu scorul de 5-1 (3-0) echipa R.A.U., iar Brazilia a învins cu 4-0 (2-0) echipa Coreei de sud. O surpriză la Komazawa: Japonia-Argentina 3-2 (1-0). Astăzi la Omyia, echipa R. P. Romine sustine ultimul meci din serii în compania echipei Iranului.

VOLEI

În turneul masculin de volei, care are loc la Yokohama, echipa țării noastre a susținut al doilea joc. Voleibaliștii romini au învins cu 3-0 (15-6; 15-5; 15-5) echipa Braziliei. Astăzi, voleibaliștii noștri întâlnesc echipa R. P. Bulgaria. Alte rezultate: U.R.S.S. — Olanda 3-0; S.U.A. — Coreea de sud 3-2; R. S. Cehoslovace — R. P. Bulgaria 3-2.

PENTATLON MODERN

Pentatloniștii și-au disputat miercuri cea de-a patra probă (natăția: 300 m liber). A câștigat suedezul Jonsson în 3'45"2/10 (1075 puncte). Pe echipe proba a revenit Suediei cu 3200 de puncte.

Clasându-se pe locul 5 în proba de natăție, campionul mondial Igor Novikov (U.R.S.S.) s-a apropiat sfîrșit de liderul clasamentului, Török (R.P. Ungaria), care are acum 3.990 puncte, cu numai 19 puncte avans față de Novikov. Ultima probă (crosul) va avea loc astăzi. Pe echipe conduce U.R.S.S. (11.625 puncte).

La radio și televiziune

Astăzi, pe programul I, în jurul orei 17.10 și în reluare la 21.30, va fi transmisă la radio emisiunea specială „Jocurile Olimpice — Tokio 1964”.

Speciatorii din fața micului ecran vor putea viziona, de la ora 17.30, un scurt film, realizat în ziua a patra a J. O.

MEDALIAȚII ZILEI

- ATLETISM**
lungime — femei
- MARRY RAND (Anglia), 6,76 m — nou record mondial
  - Irena Kirszenstein (Polonia), 6,60 m
  - Tatiana Seelkanova (U.R.S.S.), 6,42 m
- 10000 m**
- WILLIAM MILLS (S.U.A.), 28'24"4 — nou record mondial
  - Mohamed Gamoudi (Tunisia), 28'24"8
  - Ronald Clarke (Australia), 28'25"8
- suliță — bărbăți**
- PAULI NEVALA (Finlanda), 82,66 m
  - Gergely Kulcsar (Ungaria), 82,32 m
  - Ianis Lusus (U.R.S.S.), 80,57 m
- NATAȚIE**
100 m spate — femei
- KATHIE FERGUSON (S.U.A.), 1'07"7 — nou record mondial
  - Christine Caron (Franța), 1'07"9
  - Ginnie Dunkel (S.U.A.), 1'08"4
- 400 m mixt — bărbăți**
- DICK ROTH (S.U.A.), 4'45"4 — nou record mondial
  - Roy Saari (S.U.A.), 4'47"1
  - Gerhard Hetz (Germania), 4'51"
- Sărițiuri în înălțime — bărbăți**
- KENNETH SITZBERGER (S.U.A.), 159,9 p.
  - Frank Gorman (S.U.A.), 157,63 p.
  - Larry Andreason (S.U.A.), 143,77 p.
- SCRIMĂ (floreți — bărbăți)**
- EGON FRANKE (Polonia)
  - Claude Magnan (Franța)
  - Daniel Revenu (Franța)
- HALTERE (categ. semimijlocie)**
- HANS ZDRÁZILA (Cehoslovacia), 445 kg
  - Viktor Kurențov (U.R.S.S.), 440 kg
  - Masashi Ohuchi (Japonia), 437,5 kg
- CICLISM (contratimp pe echipe)**
- OLANDA 2h26'31"19/100 (pe 109,893 km)
  - Italia 2h26'55"39/100
  - Suedia 2h27'11"52/100
- LUPTĂ LIBERĂ**
categ. 52 kg
- H. YOSHIDA (Japonia)
  - I. Ciank (Coreea de sud)
  - V. Haidari (Iran)
- categ. 57 kg**
- Y. UETAKE (Japonia)
  - T. Akbas (Turcia)
  - V. Ibrahimov (U.R.S.S.)
- categ. 63 kg**
- O. WATANABE (Japonia)
  - I. Ivanov (Bulgaria)
  - S. Kokhașvili (U.R.S.S.)
- categ. 70 kg**
- E. DIMOV (Bulgaria)
  - W. Rost (Germania)
  - I. Horiuchis (Japonia)
- categ. 78 kg**
- I. OGAN (Turcia)
  - I. Sakaradz (U.R.S.S.)
  - P. Santkaran (Iran)
- categ. 87 kg**
- P. GADJEV (Bulgaria)
  - B. Gungor (Turcia)
  - V. Brant (S.U.A.)
- categ. 97 kg**
- A. MEDVED (U.R.S.S.)
  - Z. Auk (Turcia)
  - V. Srifov (Bulgaria)
- categ. peste 97 kg**
- A. IVANITSKI (U.R.S.S.)
  - D. Jiber (Bulgaria)
  - V. Kaplan (Turcia)

RĂSFONDIND PRESA STRĂINĂ

TRATATIVELE ÎN PROBLEMA DEZARMĂRII

Ziarul „PRAVDA” a publicat, sub semnătura Observator, un amplu articol consacrat bilanțului lucrărilor Comitetului celor 18 state pentru dezarmare. Redăm mai jos extrase din acest articol.

De curând, la Geneva și-a intrat pe agenda Comitetului celor 18 state pentru dezarmare — se spune în articol. S-au scurs doi ani și jumătate de când a început să funcționeze acest comitet, dar pînă acum, în cadrul lui, n-a fost realizată vreo înțelegere în nici o problemă referitoare la dezarmare.

În zilele noastre, în secolul armelor atomice și al hidrogen, problema înălturării pericolului războiului nuclear are o importanță vitală pentru omenire. Tocmai această problemă ocupă locul esențial în ce privește înfăptuirea sarcinii dezarmării generale și totale. După cum se știe, comitetului i-a fost prezentate, spre examinare, două planuri de dezarmare generală și totală — sovietic și american.

Desigur că măsura cea mai radicală, care ar înăltura complet pericolul războiului racheto-nuclear, ar fi lichidarea armelor nucleare, ar fi lichidarea armelor nucleare însăși, a tuturor stocurilor existente din această armă încă în prima etapă a dezarmării. Și Uniunea Sovietică a propus aceasta cu ceva timp în urmă. Dar puterile occidentale s-au opus categoric acestui lucru. Atunci, Uniunea Sovietică, lupind consecvent pentru rezolvarea sarcinii înălturării pericolului războiului nuclear, a propus să se destrugă, în prima etapă a dezarmării, toate mijloacele de transport a armelor nucleare.

Arădind că puterile occidentale au obiectat și împotriva acestei propuneri, articolul menționează: Căuind să ajungă la o înțelegere, Uniunea Sovietică a acceptat să facă o rezervă în propunerea sa cu privire la distrugerea tuturor mijloacelor de transport și s-a declarat de acord cu menținerea, pînă la sfîrșitul celei de-a doua etape a dezarmării, în U.R.S.S. și S.U.A., a unui număr strict limitat de rachete intercontinentale, de rachete antirachetă și rachete ale apărării antiaeriene, „sol-gate”. Această propunere a devenit cunoscută sub numele de „umbrela

racheto-nucleară”. După aceasta, reprezentanții din comitet al puterilor occidentale au început să arate că ar fi bine să se mențină „umbrela racheto-nucleară” și în decursul celei de-a treia etape a dezarmării. Uniunea Sovietică a lăsat cont și de această dorință a puterilor occidentale.

Articolul enumeră apoi măsurile parțiale propuse de U.R.S.S. în scopul înălturării sau slăbirii pericolului unui război racheto-nuclear. În continuare în articol se spune: Puterile occidentale obiectează împotriva propunerii cu privire la ni-micirea, în prima etapă, a tuturor mijloacelor de transport a armelor nucleare, împotriva creării de zone de nuclearizare, se opun încheierii unui acord atotcuprinzător cu privire la nediseminarea armelor nucleare, nu acceptă propunerile privind lichidarea întregii aviații de bombardament, nu acceptă reducerea efectului trupelor străine pe teritoriile statelor europene, resping propunerea care prevede obligativitatea de a nu complica arma nucleară pe teritoriul ambelor state germane — R. D. Germană și R. F. Germană.

Ele resping propunerea noilor lor cu privire la interzicerea folosirii armelor nucleare, refuză să accepte interzicerea experiențelor subterane cu arma nucleară în aceleași condiții în care, potrivit Tratatului de la Moscova, au fost interzise experiențele cu arma nucleară în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă.

Mersul discuțiilor în comitetul pentru dezarmare a arătat că țările socialiste ocupă o poziție clară, pozitivă în problemele principale dezbătute în cadrul comitetului. Această poziție se bucură de înțelegerea și sprijinul majorității țărilor neangajate — membre ale comitetului. Dacă statele membre ale N.A.T.O., care participă la lucrările comitetului, ar ocupa o poziție similară, se poate afirma cu certitudine că comitetul ar reuși să creeze o bază pentru realizarea unor acorduri extrem de importante, inclusiv în problema fundamentală a programului de dezarmare generală și totală, — în problema lichidării mijloacelor de transport a armelor nucleare.

Dar — se spune în încheiere — timpul cere, din partea țărilor membre ale N.A.T.O. și în primul rînd din partea S.U.A., o altă politică în problemele dezarmării, o asemenea politică ce ar asigura rezolvarea neîntîrziată a problemei principale a zilelor noastre — înălturarea pericolului unui război nuclear.

RĂSPUNSURI CE NU POT FI GĂSITE

Sub titlul „Nici un dialog nu e cu putință”, ziarul „NEW YORK HERALD TRIBUNE” publică un articol al cunoscutului comentator Walter Lippmann consacrat desfășurării campaniei electorale în S.U.A.

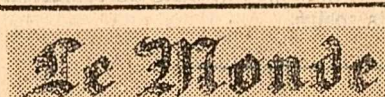
Există părerea — pe care eu o respect — că o campanie electorală trebuie să aducă în discuție marile probleme care se află în fața țării și care frîmțind poporul; dar în actuala campanie nu se

desfășoară o asemenea discuție. Există un stil de deziluzională încît cred că alegeții n-au nici o importanță sau că lucrul cel mai bun pe care-l au ei de făcut este de a se alege dintre două rele pe cel mai mic.

S-a spus că un cinic este un idealist deziluzional și că idealii deziluzionali, cîuind în zadar răspunsurile bunelor întrebări, consideră că actuala campanie este plictisitoare și pot deveni cu ușurință indiferenți față de ea. Cei care sînt conștienți de faptul că trebuie făcut o alegere și că în final alegerea este importantă argumentează că senatorul Goldwater este un oponent care așine problemele profunde. În ceea ce mă privește, eu sînt de aceeași părere. Oricît

de neinformate și de vagi sînt cuvîntările senatorului Goldwater, el reflectă problema pe care nimeni nu le poate ignora. Este adevărat că în decursul a trei mari războaie, guvernul federal și-a extins enorm atribuțiile. Toate acestea sînt costisitoare, complicate și departe de a fi satisfăcătoare. Dar a transforma acest conglomerat de probleme în dispute electorale înseamnă cu totul altceva. Nimeni — așft candidații cit și comentatorii — n-au filtrat din această colecție de probleme tulburătoare un șir de chestiuni electorale definite. Senatorul Goldwater nici măcar nu începe să facă așa ceva. De fapt, formula campaniei sale electorale este de a indica o problemă — fie că este vorba de criminalitate sau de vicii, de extinderea guvernului sau de frustrările și limitările noastre în calitate de putere mondială — sperînd că din cauză că a indicat aceste probleme, alegătorii vor crede că el și soluțiunile. El nu pune nici un fel de probleme care pot fi dezbătute. Oare cine nu este împotriva criminalității, violenței, împotriva unei administrații prea extinse și împovăritoare, împotriva amăgirii noastre în relațiile cu restul lumii? Ar fi zadarnic să se aștepte din partea democraților să răspundă la propunerea lui Goldwater prin discuții serioase.

CONGO: CE ESTE „NDUKU”?

Sub titlul „Cheia pentru înțelegerea situației din Congo” ziarul „LE MONDE” a publicat o suită de articole semnate de Emile Lejeune, care a petrecut doi ani în Congo.

După asasinarea lui Lumumba, conducătorii congolezi, printre care Cyril Adoula, s-au găsit față în față nu numai cu secesiunea katangheză și cu tulburări tribale. Fiecare tribă voia să aibă politica sa proprie, un guvern, o administrație separată. Guvernul central, pentru a evita noi conflicte, a creat „provinciile” în numele unității dar care, în cele din urmă, au consacrat și au accentuat divizarea țării.

Fiecare provincie are o adunare proprie care se întrunește de două ori pe an; un guvern cu un președinte de consiliu, asistat de 8-10 miniștri; titlul lor real ar fi consilier înșcrînat cu un sector sau altul, dar fiecare ține morișă și se spună ministru, sau, mai bine, „excellent”. La rîndul lor, aceștia au fiecare cîte un cabinet cuprinzînd o înțregă ierarhie, de la director pînă la portar. Nu lipsește nici atașatul de presă, deși nu există ziare decît în orașele mari. Provinciile au, bineînțeles, și un aparat polițienesc aparte. Polițiștii sînt recrutați din elementele cele mai turbulente, care își fac de cap și, prînd de uniforma lor, jefuiesc populația.

Înnulțirea miniștrilor, a șefilor de cabinet, a directorilor, comisarilor și subcomisarilor de poliție a atras după sine apariția unei adevărate plăgi sociale: nepotismul denumit „nduku”. După instalarea într-un post de „excellent” sau de director, urmează afluența „nepoților” de tot felul care vor să se așeze la masă și să ia parte la festin.

În felul acesta și-a făcut apariția o pătură socială parazită în buzunarele căreia se scurge mare parte din veniturile țării.

Împărțirea în provincii a teritoriului a tras țara mult înapoi. Este, poate, singurul stat în momentul de față, care

pe a privire la problema moralității moderne, problema federalismului și prin menționarea problemei ale situației mondiale. Aceasta n-ar fi posibil nici chiar dacă în Lyndon Johnson ar fi înfrunți Thomas Jefferson, Woodrow Wilson, Franklin Roosevelt și Adlai Stevenson la un loc. Pentru că să aibă loc o dezbatere trebuie să existe un dialog odebater, iar nu un monolog al lui Johnson. Dar nu a fost cu puțință un dialog cu Barry Goldwater. Există un motiv mai profund pentru care protestele pe care le exprimă Goldwater nu au avut drept răspuns documente oficiale impresionante. Protestele lui ating probleme care se referă la întregul domeniu al vieții moderne. Așa, de pildă, nimeni nu știe de ce în societatea noastră criminalitatea crește atât de alarmant în rîndul tinerilor, sau cum trebuie să-și adapteze Statele Unite forța lor militară și economică la noua forță a Europei și la năzuințele numeroaselor țări noi.

Toate acestea sînt chestiuni care pot fi menționate, dar nu pot fi dezbătute în mod serios în alegeri, nici chiar în alegeri ideale care n-a avut niciodată loc, între doi candidați aproape perfecți. Ele n-ar putea fi discutate nici chiar de aceștia, deoarece omenii cei mai înțelepți din rîndul nostru caută și acum, dar încă n-au găsit răspunsurile.

a introdus un adevărat sistem vamal interior, conștințînd circulația mărfurilor, asigurînd un sistem de licențe pentru intrarea și pentru ieșirea produselor; totul strage după sine, firec, un intens trafic, înră ale avantajele decît înlesnirea rotunjirii salariilor unor miniștri și funcționari.

Referindu-se la situația satelor de mii de muncitori din industrie, din mine și din transport, articolul arată că începînd din anul 1960, nivelul lor de trai n-a înecat să se degradeze. Într-un singur an, după devalorizarea francului congolez, salariile n-au crescut decît cu 25 la sută, în timp ce costul vieții s-a dublat. Nu-i deloc de mirare că sindicatele au fost ridicate, la începutul anului, care s-au sîmțit împotriva puterii conștințente.

Alături de muncitori sînt milioanele de „basenji”, respectiv locuitorii junglei. E greu să-i numești drept țărani. Căci ei nu cultivă de cele mai multe ori decît un minim necesar existenței lor. Dezorganizarea transporturilor, lipsa de întreținere a drumurilor au redus în mod practic la zero schimbul de mărfuri dintre orașe și sate, cu altă mai mult cu cifrele agricole n-au urmat urcarea vertiginosă a prețurilor produselor manufacturiere. Toți acești „basenji” furnizează oamenii armatei populare de eliberare.

Comitetul de Eliberare Națională de la Brazzaville, prezidat de Obanye, coordonează activitatea diferitelor comitee de eliberare pe scară provincială. Există deci o anumită organizație ierarhizată a revoluției. Formarea republicii populare va permite poate să se introducă o anumită coeziune.

Comitetul Național de Eliberare apare în esență ca o asociație a adepților lui Lumumba. Ca și dînsul, ei cer unitatea congoleză, unii dintre ei prevăd desființarea celor șase mari provincii ca fundații politice, nelăsîndu-le decît funcții pur administrative.

În domeniul internațional, C.N.L. se proclamă neutralist refuzînd orice ajutor legal de imperativ politică și participarea la oricare din blocurile militare. El își proclamă, de asemenea, atașamentul față de unitatea africană și dorința de a sprijini mișcarea de independență a continentului african.

DOCUMENTAR

Republica Arabă Unită

Ieșite parca din adîncurile Mării Roșii și Mării Mediterane, mările de Est și Nord, crenelate și abrupte, li încheie forma trapezoidală, înțregită de limba de pămînt a peninsulei Sinaic ce se întinde dincolo de canalul de Suez, pe continentul asiatic. Așa arată pe hartă „țara din valea Nilului” — Republica Arabă Unită. Deși întins — R.A.U. are o suprafață de 1 milion km² — teritoriul său oferă doar pe o mică porțiune fertilitatea proprie vîlții. În rest, cît vezi cu ochii, desert. În țesătura îngustă de teren, de ambele părți ale marelui fluviu pînă la vărsarea în Mediterană, reprezentînd 4 la sută din întreg teritoriul, se cultivă grîu, porumb, orez, mîi, bumbac, țesute de zchăr.

Valea Nilului, oază în împărăție nesfîrșită a nisipurilor roșietice, a găzduit cu mil de ani în urmă primele așezări omenești. Generații de-a rîndul ale populației locale au fost supuse unei aspre exploatare de către clasele dominante și feroaici și, mai tîrziu, ele au trebuit să suporte, în plus, jugul dominației coloniale. Neîmpăcîndu-se cu situația impusă, poporul egiptean s-a ridicat de neamădată ori la luptă împotriva asupritorilor.

O nouă pagină a fost deschisă în istoria multimilenară a Egiptului, acum mai bine de 12 ani, la 23 iulie 1952, cînd regimul monarhilor veneli, sprijinit pe batoanele străine, s-a prăbușit sub acțiunile populare și ale unui pumn de tineri ofițeri din armata egipteană în frunte cu actualul președinte, Gamal Abdel Nasser. Republica Egiptă pășea pe calea dezvoltării independente. După doi ani a fost obținută o nouă victorie: acordul încheiat între guvernele egiptean și britanic privind la evacuarea trupelor engleze din zona Canalului

de Suez; urmat, după alți doi ani, de naționalizarea companiei canalului și trecerea acestuia sub administrația egipteană. Apăsîndu-se ango-franco-izraeliană din 1956 contra Egiptului și încercarea de a răduce Canalul de Suez sub control străin au eşuat. Poporul egiptean a respins pe agresori și și-a asigurat posibilitatea de a continua munca pașnică în care s-a angajat.

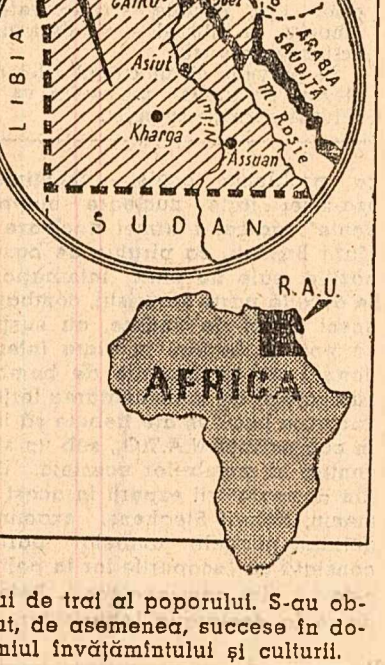
Populația R.A.U. este de aproximativ 27 milioane de locuitori. Șeful statului este președintele Gamal Abdel Nasser, puterea executivă fiind exercitată de către guvernul R.A.U. A fost creată organizația politică Uniunea Socialistă Arabă, care — potrivit statutului — „trebuie să constituie cadrul politic al acțiunilor foșterilor populare coalițate”. În primăvara acestui an au avut loc alegeri parlamentare.

Începînd din toamna anului 1952, potrivit reformei agrare, 500.000 ha de pămînt, aparținînd marilor latifundiași, au fost împărțite la peste 250.000 familii de țelahi. Majoritatea întreprinderilor din industriele metalurgică, ușoară și alimentară, băncile, marile magazine au fost naționalizate.

Pentru a se înăltura starea de înapoieră moștenită de la vechitul regim, s-a trecut la o dezvoltare planificată: este în curs de aplicare cel doilea plan cincinal. Producția industrială a crescut de peste trei ori, în ultimii 12 ani. S-au dezvoltat o serie de importante ramuri industriale: mecanică, petrolieră, chimică, construcții de mașini, țesături și alimentară. Noi uzine, de costificarea a cărbunelui, de asamblare de vehicule și tractoare, unificată ale industriilor ușoare și alimentară au intrat în funcțiune. Extracția de țesăturală cîntă de 6 milioane tone. O creștere importantă a

marcat producția de energie electrică — care a ajuns în 1963 la aproape 4,2 miliarde kWh. Recent, a fost inaugurată centrala electrică de la Nador-Natrowa, avînd o putere de 2.500 kW. În vara aceasta s-au încheiat lucrările primei părți a barajului de la Assuan, care se construiește cu ajutorul U.R.S.S.

Transformările economice petrecute în R.A.U. în anii ce s-au scurs de la izbucnirea monarhiei creează premisele ridicării continue a nivelului de trai al poporului. S-au obținut, de asemenea, succese în domeniul învățămîntului și culturii.

Pe plan extern, R.A.U. promovează o politică de neaderare la blocurile militare agresive, se pronunță pentru coexistența pașnică între țări cu orînduri sociale diferite. Cairo, capitala R.A.U., a găzduit în anul 1964 trei mari conferințe: a țării membre ale Organizației Unități Africane, a țării membre ale Liga Arabă și, recent, a șefilor de state și guverne din țările neangajate. Cu aceste prilejuri, țara-gazdă a avut o contribuție importantă la promovarea ideilor luptei pentru pace și dezarmare, împotriva colonialismului.

Între R.P. Romine și R.A.U. s-au stabilit și se dezvoltă relații de prietenie și colaborare. Protocolul încheiat în decembrie 1963 prevede pentru anul acesta o creștere cu 12 la sută față de anul 1963 a schimburilor de mărfuri dintre cele două țări. Potrivit prevederilor acordului cultural, semnat în 1957, cadrele tehnice din R.A.U. se specializează la noi, formații artistice și sportive romine au întreprins turnee în această țară. În ultimii ani au avut loc contacte și vizite reciproce între membri ai guvernului romine și ai guvernului R.A.U. Recent, o delegație guvernamentală a Republicii Arabe Unite, condusă de dr. Sedky Aziz, vicepremierul Consiliului de Miniștri al R.A.U., a vizitat țara noastră. Cu acest prilej a fost semnat acordul de colaborare economică și tehnică de lungă durată între cele două țări, acord ce constituie un nou pas în dezvoltarea colaborării economice între R.P.R. și R.A.U. Cu ocazia trecerii sale prin București, la 15 septembrie, primul ministru al R.A.U., Ali Sabri, a avut o convorbire cordială cu președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romine și alte persoane oficiale.

Vizita președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, care sosește la Cairo, la invitația guvernului R.A.U., este o nouă expresie a dorinței comune a celor două țări de a dezvolta relațiile reciproce, în interesul ambelor popoare și al păcii.

Nicolae POPOVICI

DE PESTE HOTARILE

Vizita în Pakistan a președintelui Consiliului de Miniștri al R. P. Române

KARACI 14. — Trimisul special Agerpres, Ion Gălbățeanu, transmite: Miercuri dimineață, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Române, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de Emil Bodnăraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și de prof. univ. Paul Niculescu-Mizil, deputat, secretar al Comisiei de cultură și învățământ al Marii Adunări Naționale, a depus o coroană de flori la Monumentul lui Quid I Azam Mohamed Ali Jinnah, întemeietorul statului independent al Pakistanului.

Oaspeții români au fost însoțiți de R. S. Chhatari, șeful protocolului al guvernului Pakistanului. Apoi, oameni de stat români au vizitat întreprinderi aparținând concernului Valika, unul dintre cele mai mari din Pakistan. Vizita a început la fabrica de textile, unde oaspeții români au trecut prin diferite secții, primind ample explicații din partea președintelui concernului, Fakhrudin, și a directorului său general, Saifuddin.

Sintetizându-și impresiile, pre-

ședintele Ion Gheorghe Maurer a scris în Cartea de onoare: „Întreprinderea este frumoasă, cu o producție bună și variată”. A fost vizitată apoi fabrica de ciment a aceleiași concern.

În încheierea programului de sedere la Karachi, oaspeții au vizitat centrul de artizanat al Corporației de dezvoltare industrială a Pakistanului. Președintele Ion Gheorghe Maurer, care a fost rugat să aprecieze cele văzute, a însemnat în Cartea de onoare: „Deosebit de interesantă prezentare a genului popular, în realizări artistice de mare frumusețe”.

După-amiază, oaspeții români au sosit la Peshawar. Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a avut în această localitate o convorbire cu președintele Pakistanului, Ayub Khan.

Ziarele pakistaneze informează pe larg despre sosirea oaspeților români și despre programul vizitei lor. Materialele sînt însoțite de fotografii de la sosire.

Corespondență telefonică

Divergențele persistă După întrunirea de la Bruxelles a Consiliului ministerial al C. E. E.

Intrunirea de la Bruxelles din 11 și 12 octombrie a Consiliului ministerial al Pieței comune a reținut atenția observatorilor politici de aici, mai ales prin faptul că pe ordinea de zi au figurat probleme de multă vreme controversate.

Dacă a fost relativ ușor să se expedieze o problemă mai puțin importantă, ca de pildă, viitoare asociere a Austriei (reprezentanții miștrilor urmează să supună cit mai curînd un raport pe această temă), în marile probleme ce trîndă, „Comunitatea” divergențele au rămas intacte.

În legătură cu negocierile G.A.T.T., în urma dezbaterilor de marți, Consiliul ministerial al C.E.E. „a somat” S.U.A. să dea răspuns dacă intenționează să considere în continuare data de 26 noiembrie ca o dată limită pentru depunerea listelor de articole exceptabile de reducere a tarifulor. După cum se știe, tratativele în acest cadru, cunoscute sub denumirea de „runda Kennedy”, ar trebui să ducă la o reducere a tarifulor vamale în schimbulul comercial S.U.A.—Pața comună.

„Somația” formulată marți la Bruxelles este pusă de observatori în legătură cu o declarație recentă a S.U.A., care au specificat că vor respecta termenul limită al depunerii „listelor de excepții” numai dacă se vor constata progrese satisfăcătoare și în ce privește produsele agricole. Curcările de specialitate consideră

ca S.U.A. vor să obțină reducerea tarifulor vamale atât la produsele industriale, cât și la cele agricole. Asupra acestora din urmă, potrivit părții exprimate la Washington, nu s-a ajuns însă la un progres satisfăcător.

Ori, acești „insuficient progres” nu este de fel străin de divergențele care greveză la capitolul agrar relațiile dintre „cel 6”. Socolind că ar fi cea mai devalorizată de pe urma unei unificări a prețurilor la cereale în cadrul C.E.E., R.F.G. se străduiește — după cum menționa buletinul economic al agenției France Presse — să ridice „multiplele obstacole tehnice”, pentru a se opune planului Mansholt de unificare a prețurilor la cereale. În schimb, Parisul consideră că este neapărat necesar să se ajungă, încă în acest an, la un acord în privința prețului unic la cereale.

Rămîne de văzut acum care va fi răspunsul S.U.A. la „somația” C.E.E. De acest răspuns depinde, într-adevăr, dacă, reunit din nou la 9 noiembrie, Consiliul ministerial al Pieței comune va reuși să adopte o hotărîre finală asupra listei de excepții a Pieței comune pentru „runda Kennedy”. Observatorii de la Bruxelles nu exclud ideea că nereșterea termenului prevăzut va determina un impas total la viitoarea „runda”.

Daniel POIROT
Bruxelles, 14

ÎN ÎNTREAGA LUME

INTERES, ADMIRAȚIE

Primul echipaj cosmic așteptat să sosească la Moscova

Amănuntele aterizării comentate cu însuflețire de moscoviți

Pe bulevardele Moscovei, chioșcurile de ziare sînt mult solicitate în aceste zile de celătenii dorinți să afle alte și alte amănunte despre noul zbor cosmic și aterizarea navei „Voshod”. După cum relatează ziarul „Pravda”, cei trei călători în Cosmos s-au reînțors pe pămînt, respectînd cu precizie ora stabilită dinainte, la 11 și un fapt interesant. Spre deosebire de zborurile anterioare, cînd cosmonauții erau îmbrăcați în costume grele ca de scafandru, noii cosmonauți purtau la urechi în racheta „costume ușoare de lină, iar în picioare pantofi obișnuiți. Nava este astfel construită încît în cabina ei cosmonauții sînt apărați de radiațiile cosmice.

La punctul de comandă al aterizării, în timp ce ziaristii cereau colaboratori — în lîmuri asupra sosirii, constructorul șef, avînd alături pe cosmonauții Gagarin și Nikolae, a luat legătura prin radio cu șeful echipajului, Vladimir Komarov. În acea clipă, nava se afla în

a 15-a rotație. Din Cosmos, a sosit un apel neașteptat: „Este foarte interesant aici și mult de studiat. Permiteți-mi să continui zborul”. Gagarin și Nikolae se privesc unul pe altul zîmbind.

— Multe lucruri minunate sînt pe lume, prietene Horajiu — răspunde constructorul șef, declarînd din Shakespeare: „Apoi cu glas serios... dar programul e program”.

— „Am înțeles — răspunde Komarov. Vom respecta programul”. Și echipajul s-a pregătit de aterizare.

În noul raid cosmic meniul a folosit un sortiment mai larg de produse decît la zborurile cosmice precedente. Pentru prima oară în rația cosmonauților a fost inclusă o pastă preparată din brînză de vaci și fructe, ambalată în tuburi de aluminiu. Pentru prima oară oamenii au mîncat în Cosmos roșbif: felii de friptură de carne ambalată în pungi de material plastic din care a fost evacuat aerul. Comandanul navei, Vladimir Komarov, după ce a consumat dejunul l-a numit „gustos, suficient”.

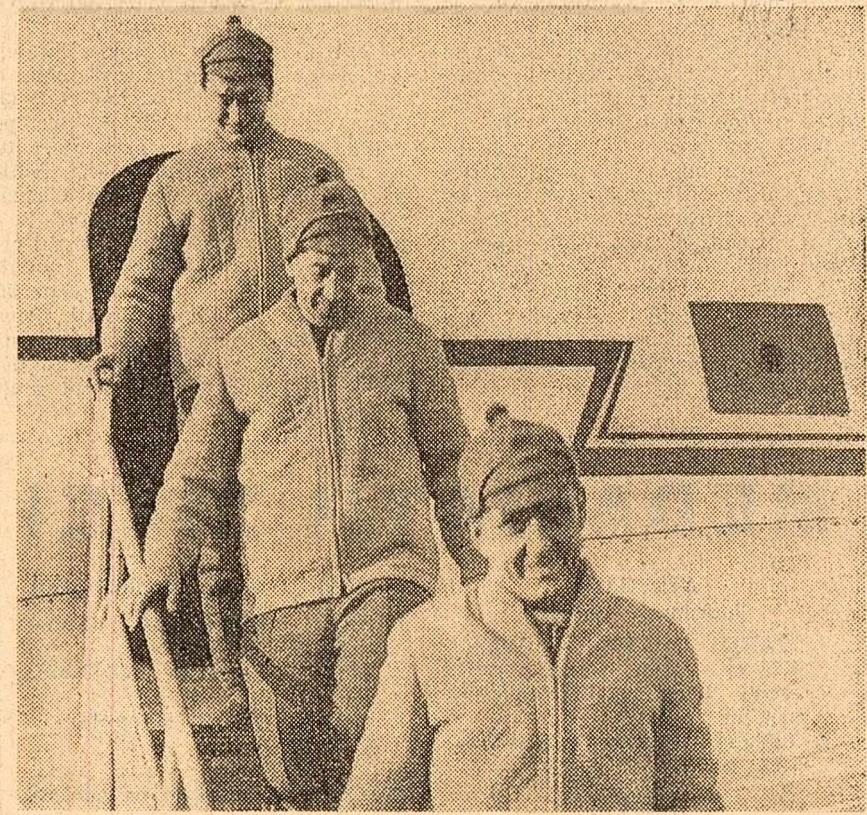
— Ultimele clipe înainte de aterizare. La punctul de comandă continuă de 24 de ore o activitate febrilă. Pe o hartă uriașă un traseu imaginat indică drumul navei „Voshod”. Ea se apropie cu repeziție de un punct anume, marcat cu cifrele 10,47. Cea de-a 15-a rotație se apropie de sfîrșit. Fiecare din încercări funcționează cînd nava se afla deasupra Africii.

— Ora 10 și 40 de minute. Aparatele înregistrează coordonatele navei. „Voshod” se apropie de pămînt. Dintr-un elicopter se transmite prima înștiri: „Se vede nava”. Toate elicopterele s-au îndreptat spre punctul indicat.

La ora 10,47, nava s-a așezat lin pe pămînt, pe cîmpul unui sovhos. Din corpul ei și-au făcut apariția cei trei cosmonauți. În înfîmîșarea lor au venit muncitori sovhozului care i-au îmbrățișat și felicitat cu căldură. Apoi, călătorii sosii din Cosmos au plecat spre locul de odihnă.

Echipajul este așteptat să sosească la Moscova. Pe bulevardele orașului se simte acest atmosferă care precede de obicei zilele de sărbătoare.

Ambrozie MUNTEANU
Moscova, 14 (prin telefon)

Misiunea cosmica a fost indeplinita

„Medicii americani îl invidiază pe Egorov”

Intr-un articol publicat în „Washington Post”, intitulat „Medicii americani îl invidiază pe medicul cosmic sovietic” se citează declarațiile unor cosmucști specialiști americani în domeniul medicinei cosmice. „Îl invidiez profund pe Boris Egorov — a declarat fiziologul N. Pace. Nu încap nici un fel de îndoieli asupra colosalei importanțe științifice a zborului său”.

NOI PERSPECTIVE

Leonard Carter, secretar executiv al Societății interplanetare britanică, a declarat că zborul orbital al unui echipaj sovietic alcătuit din trei oameni oferă perspectiva ca asemenea zboruri să poată fi efectuate de orice persoană aflată într-o condiție fizică bună. „Ceea ce intenționează să realizeze sovieticii — a spus el — se aseamănă cu un zbor, așa cum se desfășoară în prezent într-un avion obișnuit de pasageri cu reacție. „Cu alte cuvinte, rușii au lărgit baza selecției pentru zborurile în spațiul cosmic, pentru a permite includerea unui mare număr de persoane”.

„COSMOS 48”

MOSCOVA 14 (Agerpres). — În Uniunea Sovietică a fost lansat astăzi un nou satelit artificial al Pămîntului — „Cosmos-48”. Pe bordul satelitelui se află instalată aparatură științifică destinată continuării cercetării spațiului cosmic.

Satelitul s-a plasat pe orbită și are următorii parametri: Perioada inițială de rotație 89,4 minute; distanța maximă față de suprafața Pămîntului (la apogeu) 295 km; distanța minimă față de suprafața Pămîntului (la perigeu) 203 km; unghiul de inclinație al orbitei față de planul Ecuatorului este de 65 grade și 40 minute.

Aparatura instalată pe satelit funcționează normal. Centrul de coordonare și calcul prelucerează informațiile primite.

SCURTE ȘTIRI

PNOM PENH. Președintele Consiliului de Miniștri al Cambodgiei, Norodon Kantol, a adresat președintelui Consiliului de Securitate o scrisoare în care și exprimă nemulțumirea față de activitatea misiunii de observație a O.N.U. în legătură cu conflictele de la frontiera cambodgiano-sud-vietnameză. Kantol îi acuză pe membrii misiunii că dau ascultare exclusiv așanumitelor argumente sud-vietnameze și încearcă să exercite presiuni asupra guvernului cambodgian.

CAIRO. La invitația președintelui Republicii Cipru, Makarios, președintele R.S.F. Iugoslavia, I. B. Tito, înapoiindu-se de la Cairo va face o vizită în Cipru.

ROMA. Marți a sosit la Roma, la invitația Partidului Comunist Italian, o delegație a Frontului de Eliberare Națională din Algeria. Delegația răspunde astfel vizitei făcută în Algeria în luna ianuarie de o delegație a Partidului Comunist Italian, condusă de Luigi Longo.

DELHI. Organizații din 75 de țări din toate continentele au sprînjinit convocarea la Delhi, la 14 noiembrie, ziua nasterii lui Jawaharlal Nehru — a conferinței mondiale „Pentru pace și colaborare internațională”, a anunțat marți la o conferință de presă A.

Interviu cu acad. M. Keldis RITMURILE COSMICE ALE ȘTIINȚEI

Prin intermediul agenției Novosti am obținut următorul interviu din partea acad. Mstislav Keldis, președintelui Academiei de Științe a U.R.S.S.

— Ne înfîmîm cu dv. la cîteva ore după aterizarea navei „Voshod”. Cu doi ani în urmă ați declarat că va veni ziua în care, pe o orbită în jurul Pămîntului, se va lavi un mare laborator științific. Ce ați putea declara în această privință despre zborul navei cosmice „Voshod”?

— Zborul cu succes al navei „Voshod”, avînd trei cosmonauți la bord, reprezintă un nou pas în dezvoltarea comunicațiilor interplanetare. Zborul acesta reprezintă, de asemenea, un nou pas spre crearea unui mare laborator științific în Cosmos. Dar mai avem încă multe de făcut în această direcție.

— Ce semnificative au succesele în domeniul cosmonauticii pentru dezvoltarea omenirii?

— Sînt încredințat că pătrunderea omului în spațiul cosmic va avea consecințe și mai importante decît a avut, cu cîteva veacuri în urmă, descoperirea unor materiale noi. În afară de aceasta, organizarea și elocurile uriașe necesitate de o asemenea experiență de mari proporții obligă dîterele ramuri ale științei și tehnicii la o muncă intensă, iar acest lucru se va reflecta mai tîrziu în general asupra dezvoltării științei și tehnicii. Lucrul acesta se referă, de pildă, la mecanică, radiotehnică, biologie, chimie, construirea celor mai bune motoare pentru rachete.

— Puteți avea să ne așteptăm ce în viitor, în componența echipajului unei nave cosmice, să intre și un ziarist?

— Cred că timpul acesta va veni.

Zborurile cosmice se vor dezvolta continuu. Se știe că în ultimii patru ani ele s-au dezvoltat foarte repede, iar dezvoltarea lor ulterioară va fi, fără îndoială, și mai rapidă. Știința cosmică merge înainte, în ritmului cu adevărat cosmic.

Corespondență din Alger

Miting al prieteniei cubano-algeriene

Oswaldo Dorticos, președintele Republicii Cuba, care, așa cum am anunțat într-o corespondență precedentă, a făcut o vizită oficială de două zile în Algeria, la invitația președintelui Ben Bella, a părăsit miercuri dimineață Algerul, plecînd la Moscova.

În cursul zilei de marți, cea de-a doua a vizitei sale, președintele Dorticos, și alte personalități algeriene, a vizitat uzina Bertel (Rouba) și „Școala de cadetii și revoluționiști” din Kolea. După-amiază, oaspeții s-au îndreptat spre mica localitate Chifalo, situată la circa 60 km vest de Alger, unde una din cele mai importante fabrici de conserve de pește din Algeria a primit numele de fabrica „Havana”, ca simbol al prieteniei dintre popoarele algerian și cuban.

Vizita s-a încheiat printr-un mare miting, care a avut loc marți seara în piața Africii din Alger, unde zeci de mii de algerieni au ovaționat pentru prietenia frățească dintre cele două popoare. Rînd pe rînd, Oswald Dorticos și Ben Bella, în discursurile rostite cu acest prilej, ca și în ziua precedentă, au arătat că între cele două popoare și guverne care luptă pentru consolidarea independenței cucerite, s-a cimentat o caldă prietenie frățească.

Președintele Algeriei, Ben Bella, a subliniat că „poporul algerian acordă și va acorda în orice condiții sprijin poporului cuban. Toate popoarele, a declarat vorbitorul, au dreptul de a-și alege independent sistemul politic pe care îl doresc”.

Președintele Algeriei a declarat, totodată, că guvernul său consideră că a sosit timpul să se inițieze un „dialog deschis” între S.U.A. și Cuba pentru a se găsi formula soluționării problemelor care dezbină cele două țări. „Algeria, a declarat el, consideră că aceasta va fi atât în interesul Statelor Unite cit și al Cubei, și chiar în interesul tuturor popoarelor tubitoare de pace”.

În cuvîntul său președintele Cubei a subliniat că țara sa a fost întotdeauna gata să înceapă tratative cu Statele Unite. „Dar noi nu sîntem constrinși, a adăugat el, cu sau fără Statele Unite noi vom supraviețui”. Oswald Dorticos a subliniat, de asemenea, că „punctele de vedere ale Algeriei și Cubei coincid în problemele esențiale și că, în pofida pericolelor, cele două revoluții își continuă drumul”.

Sutele de mii de algerieni aflați în piața au primit cu ovații discursurile rostite.

C. BENGHA

Delegația de partid și guvernamentală ungară în R. P. Polonă

VARSOVIA 14 (Agerpres). — Delegația de partid și guvernamentală a R. P. Ungare condusă de János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țăranesc un-

gar, care se află în vizită în R.P. Polonă, a plecat la 14 octombrie într-o vizită de două zile prin țară. Delegația este însoțită de Wladyslaw Gomułka și de alți conducători de partid și de stat ai R. P. Polone.

Brazilia

Ultima etapă a călătoriei președintelui de Gaulle în America Latină

După cum s-a mai anunțat generalul de Gaulle a sosit în Brazilia, ultima etapă a călătoriei sale din America Latină. Crucișătorul „Colbert”, pe bordul căruia se află șeful statului francez de la plecarea sa din Montevideo, a fost primit în portul Rio de Janeiro cu 21 de salve de tun. Pe chei oaspetele a fost așteptat de președintele Republicii Brazilia, Castelo Branco, care în cuvîntul său de bun-venit a calificat vizita prezentă de o importanță considerabilă.

În cursul zilei de marți generalul a sosit, pe calea aerului, în capitala Braziliei, orașul Brasilia. De la aeroport, cortegiul s-a îndreptat spre palatul Alvorada, unde a avut loc o înfîmîșare între președintele Franței și al Braziliei. În cursul după-amiezii, la Universitatea din Brasilia președintele de Gaulle i-a înmînat titlul de doctor „Honoris causa”.

În seara aceeași zile, președintele Braziliei, Castelo Branco, a oferit o recepție în cinstea generalului de Gaulle în palatul Planalto. Cu acest prilej cei doi oameni de stat au rostit cuvîntări. Castelo Branco a declarat că între Brazilia și Franța există o identitate de aspirații și că amîndouă țările sînt de acord că contribuțiile economice de la o națiune la alta reprezintă un factor de îngrîșorare. Branco a declarat că problema predominantă este cea a dezvoltării economice, inseparabilă de progresul social.

Președintele de Gaulle, după ce a amintit de tradiționala prietenie dintre cele două țări, a chemat la o colaborare mai strînsă „pentru a acționa în comun în scopul dezvoltării științifice, tehnice și economice a țărilor lor și pentru a promova o politică care să ducă la stabilirea progresului, echilibrului și păcii în lume”.

O ușurare a cheltuielilor militare care grevează bugetul Britanic și care ar decurge implicit din renunțarea la „forța nucleară independentă” este, desigur, acțiunea de masele de contribuabili. Organul partidului comunist, ziarul „Daily Worker”, arată, recent, că radierea din bugetul militar a unui miliard lire sterline anual „ar face posibilă obținerea unor noi pași în dezvoltarea economică și noi progrese în domeniul social”. Acest punct, unul din cele mai importante în platforma partidului, a fost expus și dezvoltat de candidații comunisti în circumscripțiile respective, deși este știut că el a fost lipsit de posibilitatea de a joși aleasăși mijloace tehnice, ca radio și televiziunea, de care au beneficiat numai marile partide.

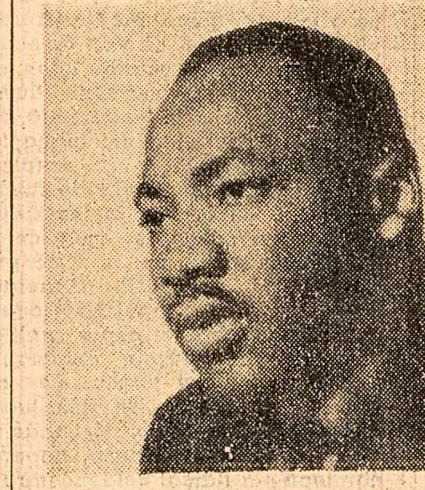
După aprecierea zărelor, o largă categorie de alegători o constituie aceea a nehotărîților. Mai există și alte mii, dar nu neglijabile elemente care pot produce surprize pe plan local, cum ar fi: o ploaie, lipsa unui mijloc de transport, părerea proastă a gospodinelor despre serviciul de salubritate etc.

Azi dimineață în coloanele zărelor apar ultimele îndemnări, iar așezătorii electorali pe circumscripții, așa-numiții „tellers”, stau de veghe în apropierea localurilor de vot pentru a da alegătorilor lămuririle necesare (intrucît pe buletinul de vot este scris doar numele candidatului, însă nu și partidul respectiv, unii ar putea vota contra preferințelor).

Primele rezultate vor fi cunoscute în cursul nopții, urmînd ca rezultatele definitive să fie aflate abia în cursul zilei de vineri.

Liviu RODESCU

Cel mai tînăr laureat al Premiului Nobel pentru pace

Pastorul american de culoare, Martin Luther King, este doctor în filozofie. El este cel mai tînăr laureat al Premiului Nobel pentru pace, avînd vârsta de 35 de ani. A fost arătat și întemăliat de peste zece ori pentru activitatea sa, desășurată în spiritul înnoierii drepturilor civile ale populației de culoare în sudul S.U.A. Martin Luther King este autorul lucrării intitulate „Scrisoare dintr-o închisoare din Birmingham”

Corespondență din Londra

AZI ALEGERI IN ANGLIA

Astăzi în Anglia este ziua alegerilor generale. Sînt așteptați în lăta unelor aproape 35 milioane de oameni de la 21 ani în sus, cu circa 500.000 mai mult ca în precedentele alegeri din 1959. Pe listele de candidați depuse în cele 630 de circumscripții electorale se află înscrși: conservatori — 629; laburiști — 628; liberali — 365; comunisti — 36, alte mici partide și grupuri — 98.

Principala confruntare, de-a lungul întregii campanii, a avut loc între partidele conservator și laburist, iar acum se pot număra celelalte până se va ști care din cei doi — sir Alec Douglas Home sau Harold Wilson — va deveni primul ministru al Angliei.

S-a încheiat, cu un sprint puternic, competiția discursurilor în circumscripții, duelurile polemice de la televiziune. S-a totalizat impresionantul kilometraj al turelorlor (numai Home are 5.600 mile și 58 de discursuri în aer liber). Luni și marți Harold Wilson și respectiv Alec Douglas Home și-au finit ultimele cuvîntări înainte de alegeri la posturile de televiziune, exprimîndu-și fiecare în parte convingerile în succesul final. Ambii au pus accentul pe planuri și perspectiva de viitor, ambii au făcut schimb de argumente critice la adresa partidului advers.

În cartea sa „Chid pentru alegerile generale”, R. L. Leonard scrie că „în 1959 nici unul din cele trei programe — conservator, laburist și liberal — nu conținea vreo nouă și substanțială propunere politică”. Ziarele constată că în campania din toamna aceasta nu au survenit modificări de esență și că în vocabularul electoral au revenit cu frecvență măriți de ambele părți expresiile: „dezvoltare economică”, „modernizare”, „forța nucleară” etc. Față de aceasta, ziarul „Observer” apreciază că „diferența dintre partide nu este atât de fundamentală și de clară încît să permită o alegere ușoară”.

În domeniul economiei, în afară de o chestiune naționalizării, atât conservatorii cit și laburiștii au pus în centrul atenției țeluri asemănătoare privind dezvoltarea industrială prin atingerea unui ritm anual

de minimum 4% precum și redresarea situației în comerțul exterior.

La scurtă vreme, după alegeri, vor intra pe agenda actualității politice britanice o serie de probleme internaționale ca, de exemplu, poziția față de proiectatele forte nucleare multilaterale sau atitudinea față de Piața comună vest-europeană (C.E.E.). Acestea sînt numai cîteva probleme la care răspunsul Marii Britanii n-a fost încă precizat. În genere laburiștii sînt considerați ca fiind mai nelcovorabili Pieței comune decît conservatorii.

În decursul campaniei electorale tactica partidului conservator a urmărit să aducă pe primul plan —

Greva parțială a personalului de la metroul londonez „este o problemă electorală majoră de ultimă clipă care ar putea influența votul în circumscripțiile marginale din Londra”, scrie ziarul „Guardian”. Se credea la un moment dat că o continuare a perturbării traficului în Londra ar putea indispuce o mare parte a populației o-rsului, cu anumite reperuștuni neprevizibile asupra votului. În efortul de a evita implicațiile, liderii celor trei partide — conservator, laburist și liberal — au dezavut acțiunea grevistă.

Se prevede că în cursul zilei de alegeri circulația metroului va fi reluată aproape complet.

ca problemă cheie — menținerea așa-zisei „forțe nucleare independente”, adică a armii nucleare a Marii Britanii, ca prînghe de bază a poziției sale pe plan internațional. Pe de altă parte laburiștii, combătînd acest punct de vedere, au susținut că poziția Angliei în viața internațională nu ar depinde de bombele nucleare și că reglementarea forțelor nucleare occidentale trebuie să intre în competența N.A.T.O., sub un strict control al membrilor acesteia. Unul din comentarii experți în acest domeniu, Robert Stephens, examînd detalii pozițiile ambelor partide, constată că „scopurile lor în politica externă sînt cam aceleași”. Referindu-se la declarația laburiștilor, re-